

Beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport & Media
Deeldomein: MEDIA
<p>1° Structurele steun aan de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties</p> <p>2° Toegankelijkheidssteun voor televisieprogramma's aan private televisieomroeporganisaties</p>

Duidelijke en volledige beschrijving van hoe de betrokken diensten in uw lidstaat worden georganiseerd	
Welk soort diensten is in de betrokken sector in uw lidstaat aangemerkt als DAEB? Geef een zo duidelijk mogelijke beschrijving van de inhoud van de als DAEB toegewezen diensten.	<p>Structurele steun aan de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties:</p> <ul style="list-style-type: none"> – vzw Antwerpse Televisie (ATV) – vzw Regionale Omroep Brabant (ROB) – bvba RTV (TV-Kempen en Mechelen) – nv TV Oost-Vlaanderen (TV Oost) – vzw Audio Video Studio Oostvlaamse Televisie (AVS) – vzw niet-openbare regionale televisievereniging Brussel (tvbrussel) – vzw Tele-Visie-Limburg (TV Limburg) – vzw West-Vlaamse Televisie Regio Zuid (WTV) – vzw FOCUS Televisie – regionale televisie voor het Noorden van West-Vlaanderen – vzw Regionale Televisie Vlaams-Brabant, Halle-Vilvoorde (Ring TV)
Wat zijn de (gebruikelijke) vormen van toewijzing ? Wanneer voor een bepaalde sector standaardmodellen voor toewijzingen worden gebruikt, voeg deze dan hierbij	<p>Decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (= mediadecreet).</p> <p>Samenwerkingsovereenkomsten (2012-2016) met de Vlaamse regionale televisieomroepen (geen standaardmodel)</p>
Gemiddelde periode (in jaren) waarvoor de DAEB wordt toegewezen en aandeel van de toewijzingen voor een periode van meer dan 10 jaar (in procenten) per sector. Gelieve te vermelden in welke sectoren DAEB's zijn toegewezen voor een periode van meer dan 10 jaar en uit te leggen hoe deze periode kan worden gerechtvaardigd.	<p>Duur van de samenwerkingsovereenkomst = 5 jaar</p>

Worden (in de regel) uitsluitende of bijzondere rechten aan de ondernemingen toegekend?	neen
Wat is het (gebruikelijke) compensatiemechanisme voor de betrokken diensten? Gelieve daarbij aan te geven of een methode op basis van kostentoerekening dan wel de Net Avoided Cost-methode wordt toegepast.	Werkings- en projecttoelage via jaarlijks subsidiebesluit in uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst via methode van kostentoerekening
Gebruikelijke regelingen om overcompensatie te vermijden en terug te betalen	Jaarlijkse afrekening met verslag van revisor of extern accountant + saldo inhouden of terugvorderen indien nodig
Bedrag van de toegekend steun	
Totaalbedrag van de toegekende steun (in miljoen EUR). Dit omvat alle op uw grondgebied betaalde steun, ook die van regionale en lokale overheden. ⇒ A: Door de nationale centrale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR) ⇒ B: Door de regionale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR) C: Door de lokale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR)	B: 2014: 2,076 mio EUR te verdelen over de 10 Vlaamse regionale tv-organisaties = 0,205 mio EUR per Vlaamse regionale televisieomroep. Enkel RTV krijg een additionele 0,025 mio EUR omdat deze omroep 2 nieuwsgebieden bedient. 2015: 1,876 mio EUR te verdelen over de 10 Vlaamse regionale tv-organisaties = 0,185 mio EUR per Vlaamse regionale televisieomroep. Enkel RTV krijg een additionele 0,025 mio EUR omdat deze omroep 2 nieuwsgebieden bedient. A+C: Er is vanuit mediabeleid geen zicht op andere financiële stromen aan de Vlaamse regionale televisieomroeporganisaties
Aandeel van de uitgaven per steuninstrument (rechtstreekse subsidie, garanties, enz.) (voor zover beschikbaar)	Werkings- en projecttoelage via subsidiebesluit
Overige kwantitatieve gegevens (bijv. aantal begunstigden per sector, gemiddeld steunbedrag, omvang van de ondernemingen)	/

Duidelijke en volledige beschrijving van hoe de betrokken diensten in uw lidstaat worden georganiseerd	
Welk soort diensten is in de betrokken sector in uw lidstaat aangemerkt als DAEB? Geef een zo duidelijk mogelijke beschrijving van de inhoud van de als DAEB toegewezen diensten.	Toegankelijkheidssteun voor televisieprogramma's aan private televisieomroeporganisaties: – N.V. Medialaan – N.V. SBS Belgium
Wat zijn de (gebruikelijke) vormen van toewijzing ? Wanneer voor een bepaalde sector standaardmodellen voor toewijzingen worden gebruikt, voeg deze dan hierbij	Artikel 151 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (= mediadecreet). Besluit dd. 14 december 2012 van de Vlaamse Regering betreffende de vastlegging van een tijdspad en quota voor het toegankelijk maken van omroepprogramma's en betreffende het verstrekken van subsidies ter uitvoering van artikel 151 van het mediadecreet (=uitvoeringsbesluit)
Gemiddelde periode (in jaren) waarvoor de DAEB wordt toegewezen en aandeel van de toewijzingen voor een periode van meer dan 10 jaar (in procenten) per sector. Gelieve te vermelden in welke sectoren DAEB's zijn toegewezen voor een periode van meer dan 10 jaar en uit te leggen hoe deze periode kan worden gerechtvaardigd.	10 jaar beginnend vanaf de datum van inwerkingtreding van het uitvoeringsbesluit (d.i. datum van publicatie in BS, m.n. 19 december 2012)
Worden (in de regel) uitsluitende of bijzondere rechten aan de ondernemingen toegekend?	neen
Wat is het (gebruikelijke) compensatiemechanisme voor de betrokken diensten? Gelieve daarbij aan te geven of een methode op basis van kostentoerekening dan wel de Net Avoided Cost-methode wordt toegepast.	Projecttoelage Jaarlijkse rapportering over de uitvoering van de steunmaatregel voor het desbetreffende jaar via methode van kostentoerekening
Gebruikelijke regelingen om overcompensatie te vermijden en terug te betalen	Jaarlijkse afrekening met verslag van revisor of extern accountant + saldo inhouden of terugvorderen indien nodig
Bedrag van de toegekende steun	
Totaalbedrag van de toegekende steun (in miljoen EUR). Dit omvat alle op uw grondgebied betaalde steun, ook die van regionale en lokale overheden. ⇒ A: Door de nationale centrale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR) ⇒ B: Door de regionale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR) ⇒ C: Door de lokale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR)	B: Vanuit mediabeleid wordt volgende steunmaatregel toegekend: 2014: 0,346 mio EUR aan Medialaan en 0,128 mio EUR aan SBS Belgium 2015: 0,355 mio EUR aan Medialaan en 0,119 mio EUR aan SBS Belgium A+C: Er is vanuit mediabeleid geen zicht op andere financiële stromen aan deze private televisieomroeporganisaties

Aandeel van de uitgaven per steuninstrument (rechtstreekse subsidie, garanties, enz.) (voor zover beschikbaar)	Projecttoelage via subsidiebesluit
Overige kwantitatieve gegevens (bijv. aantal begunstigten per sector, gemiddeld steunbedrag, omvang van de ondernemingen)	/

Beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Deeldomeinen

1° Kinderopvang

2° Serviceflats

Verslag van de lidstaten als bedoeld in artikel 9 van het DAEB-besluit en punt 62 van de DAEB-kaderregeling

Voor kinderopvang, meer bepaald: kinderopvang van baby's en peuters 2016

1. Beschrijving van de toepassing van het DAEB-besluit en de DAEB-kaderregeling en toegekend bedrag
 - a. **Welk soort diensten is in de betrokken sector in uw lidstaat aangemerkt als DAEB? Geef een zo duidelijk mogelijke beschrijving van de inhoud van de als DAEB toegewezen diensten.**

Definitie van kinderopvang

(art 2, 2°, van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters)

“kinderopvang van baby's en peuters, namelijk het beroepsmatig en tegen betaling opvoeden, bijdragen aan de ontwikkeling en verzorgen van baby's en peuters tot ze naar de kleuterschool, vermeld in artikel 3, 26°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, gaan”

Situering van kinderopvang

Kinderopvang kan alleen georganiseerd worden als de organisator een vergunning voor kinderopvang heeft. De organisator moet om de vergunning te krijgen en te behouden, voldoen aan vergunningsvoorwaarden. Die vergunningsvoorwaarden moeten een minimale kwaliteit garanderen. Hier staat geen subsidie tegenover, en geldt voor iedereen (Vlaamse Gemeenschap) die kinderopvang wil organiseren. Met andere woorden een organisator van kinderopvang moet altijd aan die vergunningsvoorwaarden voldoen zonder subsidie hiervoor te krijgen.

Een organisator met een vergunning (die dus al voldoet aan de vergunningsvoorwaarden en bijgevolg zo een minimale kwaliteit garandeert) kan een of meer subsidies krijgen als hij aan bijkomende voorwaarden, namelijk subsidievoorwaarden, voldoet. Het gaat om voorwaarden die gekoppeld zijn aan specifieke dienstverlening en specifieke opdrachten die de organisatoren niet zouden opnemen zonder subsidie. Naargelang de subsidie moet de organisator aan specifieke subsidievoorwaarden voldoen. De overheid subsidieert die specifieke dienstverlening.

Dienstverlening die wordt gesubsidieerd

(bij volgende vermelding van artikels, gaat het om artikels van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 houdende de subsidies en de eraan gekoppelde voorwaarden voor de realisatie van specifieke dienstverlening door gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters. Citeeropschrift: Subsidiebesluit van 22 november 2013)

Basissubsidie

Artikel 1, 1° (definitie) "basissubsidie: de subsidie voor de realisatie van een basisaanbod met een werking, vermeld in artikel 7 van het decreet van 20 april 2012".

Voorwaarden Specifieke Dienstverlening Basissubsidie (art 14, 15 en 16)

"Art. 14. De organisator zorgt voor minstens 220 openingsdagen per volledig kalenderjaar op het niveau van:

1° voor gezinsopvang, de subsidiegroep;

2° voor groepsopvang, elke kinderopvanglocatie waarvoor de organisator voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 15 en 16.

Het aantal dagen, vermeld in het eerste lid, wordt verhoudingsgewijs verminderd:

1° voor gezinsopvang, als geen enkele kinderopvanglocatie een volledig kalenderjaar actief is;

2° voor groepsopvang, als de kinderopvanglocatie geen volledig kalenderjaar actief is.

De minister bepaalt de nadere regels voor de berekening van die verhouding.

Art. 15. De organisator heeft voor de kinderbegeleider een attest van actieve kennis van het Nederlands, vastgesteld door de minister, waaruit blijkt dat het behaalde taalvaardigheidsniveau voor luisteren en gesprekken voeren het ERK-niveau B1, voor lezen en schrijven het ERK-niveau A2 is.

De organisator kan per drie voltijds equivalenten kinderbegeleiders, op niveau van de organisator, met een attest van actieve kennis van het Nederlands als vermeld in het eerste lid, één kinderbegeleider tewerkstellen zonder dit attest op voorwaarde dat:

1° deze kinderbegeleider dit attest behaalt maximaal vier jaar na het starten met werken als kinderbegeleider bij de organisator;

2° er altijd een kinderbegeleider met dit attest aanwezig is in de kinderopvanglocatie.

Art. 16. De organisator zorgt ervoor dat er minstens evenveel verschillende kinderen opgevangen worden op jaarbasis als het aantal gesubsidieerde plaatsen op het niveau van de subsidiegroep."

Subsidie voor inkomenstarief

Artikel 1, 17° (definitie) "subsidie voor inkomenstarief: de subsidie voor de realisatie van kinderopvang waarvoor de gezinnen een prijs betalen op basis van het inkomen, en voor de realisatie van toegang tot de kinderopvang voor bepaalde gezinnen, vermeld in artikel 8 van het decreet van 20 april 2012"

Voorwaarden Specifieke Dienstverlening (art 20 tot en met 36/1 + voorwaarden v/d basissubsidie¹)

"Afdeling 1. Openingsduur en bezetting

Art. 20. De organisator zorgt ervoor dat er op de minimale openingsdagen, vermeld in artikel 14, een ononderbroken openingsduur is van minstens elf uur tussen 6 en 20 uur.

¹ Zie punt e voor meer uitleg hierover: de toepassing van een trappensysteem bij de opbouw van onder andere de subsidievoorwaarden voor de basissubsidie, subsidie voor inkomenstarief en plussubsidie

Art. 21. De organisator heeft een bezetting van minstens 80% per kalenderjaar. De bezetting wordt berekend op basis van 220 openingsdagen en het aantal gesubsidieerde kinderopvangplaatsen waarvoor de organisator de subsidie voor inkomenstarief krijgt.

Voor de berekening van de bezetting worden alle kinderopvangprestaties van de opgevangen kinderen van de kinderopvanglocaties van dezelfde subsidiegroep, die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 20 tot en met 36, in aanmerking genomen.

De minister bepaalt de nadere regels, onder meer de berekening van de bezetting.

Afdeling 2. Toegang bepaalde gezinnen

Art. 22. De organisator geeft op de volgende wijze voorrang aan bepaalde gezinnen:

1° er is absolute voorrang voor gezinnen waarvoor kinderopvang noodzakelijk is in het kader van de werksituatie. De organisator geeft daarbij, bij keuze tussen aanvragen, altijd voorrang aan de aanvraag van het gezin waarvoor kinderopvang noodzakelijk is om werk te zoeken of te houden of om een beroepsgerichte opleiding daarvoor te volgen;

2° er is voorrang voor alleenstaanden;

3° er is voorrang voor gezinnen die een inkomen hebben dat lager is dan een bepaald bedrag;

4° er is voorrang voor pleegkinderen die kinderopvang nodig hebben;

5° er is voorrang voor kinderen van wie een broer of zus in de kinderopvanglocatie opgevangen wordt.

Daarbij zorgt de organisator ervoor dat minstens 20% van alle kinderen die op jaarbasis opgevangen worden, kinderen zijn van gezinnen die beantwoorden aan ten minste twee van de eerste vier kenmerken, vermeld in het eerste lid. Ook kinderen uit een kwetsbaar gezin tellen mee voor de berekening van dat percentage. Dat percentage wordt berekend over alle kinderopvanglocaties van de subsidiegroep die het inkomenstarief, vermeld in artikel 28, toepassen. Zolang 20% niet bereikt is, kan afgeweken worden van de absolute voorrang, vermeld in het eerste lid, 1°.

De organisator neemt de wijze waarop hij die voorrang toepast, op in zijn huishoudelijk reglement.

De minister bepaalt de nadere regels, onder meer het bedrag van het inkomen.

Art. 23. Overeenkomstig artikel 8, §1, van het decreet van 20 april 2012, geldt ten aanzien van de kinderopvanglocaties in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad een voorrang voor kinderen waarvan minstens één ouder het Nederlands voldoende machtig is en dit ten belope van maximaal 55% van hun opvangcapaciteit, behoudens de bepalingen in artikel 8, §1, van voormeld decreet.

Daarbij zorgt de organisator ervoor dat minstens een door de organisator bepaald percentage, met een maximum van 55%, van alle op jaarbasis opgevangen kinderen, kinderen zijn van gezinnen, vermeld in het eerste lid. Dat percentage houdt een minimum in van één kind en is gemotiveerd vanuit de noodzaak en de evenredigheid daarvan ten opzichte van het te bereiken doel, dat kinderen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die in het gezin opgevoed worden in het Nederlands, continuïteit kunnen vinden met die taal in de kinderopvang. Dat percentage wordt berekend over alle kinderopvanglocaties van de subsidiegroep die het inkomenstarief, vermeld in artikel 28, toepassen.

De organisator neemt de manier waarop hij die voorrang toepast op in zijn huishoudelijk reglement.

Afdeling 3. Organisatorisch management

Art. 24. De organisator met meer dan achttien subsidieerbare plaatsen op het niveau van de organisator heeft rechtspersoonlijkheid met sociaal oogmerk.

Art. 25. De organisator, vermeld in artikel 24, zorgt ervoor dat de kinderbegeleiders groepsopvang die noodzakelijk zijn volgens het aantal tegelijk aanwezige kinderen, een werknemersstatuut hebben.

De voorwaarde, vermeld in het eerste lid, is niet van toepassing voor de kinderbegeleider die ook de verantwoordelijke is.

Art. 26. De organisator, vermeld in artikel 24:

1° voert een boekhouding volgens het principe van dubbelboekhouden en voegt een uitbreiding bij zijn rekeningstelsel;

2° maakt jaarlijks een financieel verslag op dat bestaat uit:

- a) een goedgekeurde jaarrekening van de rechtspersoon;
- b) een resultatenrekening, opgesplitst voor hetzij groepsopvang, hetzij gezinsopvang;
- c) een lijst van alle subsidiebedragen, gelinkt aan kinderopvang, die toegekend zijn door een overheid, met vermelding van de toekennende overheid en het doel van de subsidie.

De voorwaarde, vermeld in het eerste lid, 1°, en 2°, a) en b), is niet van toepassing voor een openbaar bestuur. Een openbaar bestuur heeft wel een resultatenrekening opgesplitst voor hetzij groepsopvang, hetzij gezinsopvang.

De organisator beschikt over het financieel verslag uiterlijk zeven maanden na de afsluiting van het boekjaar.

De minister bepaalt de nadere regels, onder meer voor de bijgevoegde uitbreiding van het rekeningstelsel.

Afdeling 4. Systeem inkomenstarief

Onderafdeling 1. Systeem voor alle kinderopvangplaatsen van de kinderopvanglocatie

Art. 27. De organisator werkt met het systeem inkomenstarief, vermeld in artikel 28 tot en met 36, voor alle kinderopvangplaatsen van de kinderopvanglocatie, uitgezonderd voor de kinderen die tot het thuismilieu van de kinderbegeleider gezinsopvang behoren, en voor wie de kinderbegeleider de verantwoordelijkheid draagt.

Onderafdeling 2. Betalen voor gereserveerde kinderopvangdagen

Art. 28. Overeenkomstig artikel 8, §3, 1°, van het decreet van 20 april 2012, betalen de gezinnen de door hen gereserveerde kinderopvangdagen. Meer bepaald betalen de contracthouders voor de door hen gereserveerde kinderopvangdagen, zoals bepaald in het opvangplan vermeld in de schriftelijke overeenkomst, en voor de extra overeengekomen kinderopvangdagen.

De contracthouder betaalt:

1° als het kind aanwezig is in de kinderopvanglocatie: het inkomenstarief of het individueel verminderd inkomenstarief berekend of bepaald conform artikel 32 tot en met 34/1;

2° als het kind afwezig is: een door de organisator te bepalen tarief met als maximum het maximumtarief, vermeld in artikel 33, §2, 3°. De organisator neemt dat bedrag op in het huishoudelijk reglement en in de schriftelijke overeenkomst.

Art. 29. In afwijking van artikel 28 betaalt de contracthouder niets voor:

1° de gereserveerde kinderopvangdagen die vallen op sluitingsdagen van de kinderopvanglocatie;

2° de gerechtvaardigde afwezigheidsdagen. Gerechtvaardigde afwezigheidsdagen zijn in het opvangplan gereserveerde kinderopvangdagen boven op de sluitingsdagen, vermeld in punt 1°, waarop de contracthouder het kind niet naar de kinderopvang laat gaan en waarvan de organisator er minstens een minimumaantal moet toestaan per kalenderjaar, ongeacht de reden. De organisator neemt dat aantal op in het huishoudelijk reglement en in de schriftelijke overeenkomst.

De minister bepaalt het minimumaantal gerechtvaardigde afwezigheidsdagen per kalenderjaar waarover de contracthouder beschikt.

Art. 29/1. In afwijking van artikel 28 kan de organisator ervoor kiezen dat er niet betaald hoeft te worden voor de gereserveerde kinderopvangdagen binnen het recht van de gezinnen op wennen. De organisator vermeldt die afwijking expliciet in het huishoudelijk reglement en in de schriftelijke overeenkomst.

Art. 30. Het inkomenstarief dekt de kinderopvangprestaties met een duurtijd tot elf uur, met uitzondering van 's nachts. Voor kinderopvangprestaties met een duurtijd tot vijf uur geldt 60

% van het inkomenstarief. Het laagst mogelijke bedrag is in elk geval het bedrag van het laagst mogelijke inkomenstarief, zoals wordt vastgesteld door de minister.

De minister bepaalt de nadere regels voor de bepaling van de verblijfstijden.

Art. 31. Gezinnen betalen niets boven op het inkomenstarief, met uitzondering van een bijkomend tarief dat de organisator kan vragen voor:

1° bepaalde bijkomende kosten;
2° de reservatie of waarborg van een kinderopvangplaats. Als de organisator een inschrijvingsprijs, een waarborg of gelijk welke som geld ongeacht de benaming, vraagt voordat de kinderopvang start, dan kan dit enkel voor een maximum bedrag en tot waarborg van de volgende verplichtingen van de contracthouder, die volgen uit de schriftelijke overeenkomst of het huishoudelijk reglement:

- a) het naleven van de schriftelijke reservatie van een kinderopvangplaats;
- b) het betalen van facturen;
- c) het naleven van de opzegebepalingen.

De minister bepaalt de nadere regels voor de bepaling van het bijkomend tarief.

Onderafdeling 3. Bepaling inkomenstarief

Art. 32. De contracthouder heeft een attest inkomenstarief nodig opdat het kind van de contracthouder opgevangen kan worden door een organisator die werkt met het systeem inkomenstarief.

De contracthouder vraagt een attest inkomenstarief via het online instrument op de website van Kind en Gezin met gebruik van zijn elektronische identiteitskaart. Via dat online instrument wordt er voor de contracthouder een inkomenstarief of een individueel verminderd inkomenstarief berekend of bepaald op basis van het inkomen van de contracthouder en, als deze er is, van de inwonende persoon. Het attest inkomenstarief vermeldt minstens dat inkomenstarief, een startdatum en een einddatum.

De contracthouder vraagt een attest inkomenstarief aan op de volgende momenten:

- 1° binnen de twee maanden die voorafgaan aan de maand waarin de kinderopvang start, tenzij in geval van dringende start van de kinderopvang uiterlijk 30 kalenderdagen na de start van de kinderopvang;
- 2° de maand waarin er een wijziging van de inwonende persoon is en waarbij die wijziging blijkt uit de Kruispuntbank;
- 3° de maand waarin er een bijkomend kind ten laste van de contracthouder of de inwonende persoon is;
- 4° binnen de twee maanden die voorafgaan aan de datum waarop het inkomenstarief of het individueel verminderde inkomenstarief niet meer geldt.

De contracthouder krijgt het attest inkomenstarief op de momenten na aanvraag toegekend, alsook automatisch na indexatie. De contracthouder geeft het attest inkomenstarief van Kind en Gezin door aan de organisator na elke toekenning van een attest inkomenstarief.

De organisator informeert en ondersteunt de contracthouder bij de correcte toepassing van het online instrument als dat nodig is. Als het voor de contracthouder onmogelijk is om het online instrument te gebruiken, neemt de organisator de toepassing op zich. De organisator krijgt toegang tot het online instrument via een specifieke module en volgens de administratieve richtlijnen van Kind en Gezin. De organisator baseert zich bij de toepassing op de gegevens die de contracthouder hem bezorgt.

De minister bepaalt de nadere regels met betrekking tot de startdatum en de einddatum op het attest inkomenstarief.

Art. 32/1. Als de contracthouder en, als deze er is, de inwonende persoon, bij het aanvragen van het attest inkomenstarief aanvinken hun inkomen niet bekend te willen maken, dan geldt het maximumtarief. Op dit maximumtarief zijn evenwel verminderingen van toepassing.

Het maximumtarief geldt niet als de contracthouder, die zijn inkomen niet bekend wil maken, een attest inkomenstarief aanvraagt voor een pleegkind dat bij hem inwoont. Hij kan dan de situatie, vermeld in artikel 34, §1, 3°, aanvinken.

De minister bepaalt de nadere regels met betrekking tot het bedrag van het maximumtarief en de verminderingen die van toepassing zijn.

Art. 33. §1. Als de contracthouder of, als deze er is, de inwonende persoon, of beide, een Belgisch aanslagbiljet voor personenbelasting en aanvullende belastingen heeft, dan wordt de berekening in het online instrument automatisch uitgevoerd, meer bepaald op basis van het inkomen dat vermeld wordt op het meest recente aanslagbiljet, zoals dat door de Federale Overheidsdienst Financiën ter beschikking wordt gesteld, en op basis van de gegevens die ter beschikking worden gesteld door de Kruispuntbank. De contracthouder past het aantal kinderen ten laste, indien die niet gevat zijn in de Kruispuntbank, aan in het online instrument.

Als de contracthouder of, als deze er is, de inwonende persoon, of beide, geen Belgisch aanslagbiljet voor personenbelasting en aanvullende belastingen heeft maar wel een inkomen heeft en dit kan aantonen op basis van een formeel document, dan wordt het inkomenstarief berekend op basis van het inkomen vermeld op dat formeel document:

1° bij de start van de kinderopvang op basis van het inkomen van:

- a) de laatste maand die voorafgaat aan de maand van de aanvraag van het attest inkomenstarief;
- b) in geval de start van de kinderopvang onmiddellijk volgt op het moederschapsverlof, de laatste maand voor de start van het moederschapsverlof;

2° gedurende de kinderopvang op basis van het inkomen van de maand die voorafgaat aan de maand van de aanvraag van het attest inkomenstarief.

Als de contracthouder of, als deze er is, de inwonende persoon geen inkomen heeft en dit kan aantonen op basis van een formeel document, dan wordt het inkomenstarief berekend op basis van dat ene inkomen. Als er geen inwonende persoon is dan geldt, in geval van een formeel document, het standaard minimumtarief.

§2. De berekening gebeurt op basis van de volgende principes:

1° het inkomen, tot een bepaald bedrag, wordt vermenigvuldigd met een coëfficiënt. Boven dat bepaalde bedrag geldt een schijvensysteem;

2° er geldt een standaard minimumtarief;

3° er geldt een maximumtarief;

4° er gelden verminderingen.

§3. De minister bepaalt de nadere regels, onder meer welk inkomen in aanmerking genomen wordt bij gebrek aan een Belgisch aanslagbiljet voor personenbelasting en aanvullende belastingen, welke inwonende persoon in aanmerking komt, de nadere principes van de berekening van het inkomenstarief, het bedrag voor het standaard minimumtarief, het bedrag voor het maximumtarief en de indexering.

Art. 34. §1. Als de contracthouder op basis van een officieel document kan aantonen dat het gezin onder een van volgende situaties valt, dan kan hij die situatie aanvinken in het online instrument. Op basis hiervan zal het systeem automatisch een individueel verminderd inkomenstarief bepalen. De volgende situaties kunnen aangevinkt worden:

1° de contracthouder of, als deze er is, de inwonende persoon:

- a) krijgt op het moment van de aanvraag van een individueel verminderd inkomenstarief, invaliditeitsuitkeringen volgens artikel 100 van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en dat was nog niet gevat in het laatst berekende inkomenstarief;
- b) heeft gedurende minstens zes opeenvolgende maanden die de aanvraag van een individueel verminderd inkomenstarief voorafgaan, volledige werkloosheidsuitkeringen ontvangen of heeft als zelfstandige een faillissementsuitkering ontvangen, en dat was nog niet gevat in het laatst berekende inkomenstarief;

- c) heeft een inkomen dat niet stijgt en de andere persoon heeft een attest waaruit een verminderd inkomen blijkt, en waarbij die situatie gedurende minstens twaalf opeenvolgende maanden blijft duren. Meer bepaald blijkt uit het attest:
 - 1) in geval van een werknemer: dat hij een inkomen zal hebben dat minstens 50% lager ligt ten opzichte van het inkomen dat werd gebruikt voor het laatst berekende inkomenstarief;
 - 2) in geval van een zelfstandige: dat hij voorlopige bijdragen betaalt op basis van een inkomen dat werd vastgesteld overeenkomstig artikel 11, §3, zesde lid, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen;
 - d) ontvangt een leefloon als vermeld in de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, of is leefloongerechtigd door een beslissing tot toekennen van een leefloon van het OCMW;
 - e) ontvangt een leefloon als vermeld in de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, of is leefloongerechtigd door een beslissing tot toekennen van een leefloon van het OCMW, en minstens een van beide personen heeft een attest van de VDAB of het OCMW betreffende een opleidingstraject;
- 2° de contracthouder en, als deze er is, de inwonende persoon:
- a) heeft een inkomen dat lager ligt dan het inkomen dat leidt tot het standaard minimumtarief en minstens een van beide personen volgt een inburgeringstraject;
 - b) heeft een inkomen dat lager ligt dan het inkomen dat leidt tot het standaard minimumtarief en hebben beiden minstens een tewerkstelling van gemiddeld 19 uren per week;
 - c) heeft in toepassing van artikel 57ter van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW 's geen recht op maatschappelijke dienstverlening van het OCMW, en beschikt over een attest van het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers of een van zijn partners in de zin van artikel 2, 9°, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen waaruit blijkt dat het gezin recht heeft op materiële hulp zoals bedoeld in artikel 2, 6°, van diezelfde wet van 12 januari 2007 of medische begeleiding zoals bedoeld in de artikelen 24 en 25 van diezelfde wet van 12 januari 2007;
- 3° de contracthouder vraagt het attest inkomenstarief aan voor een pleegkind dat bij hem inwoont.

§2. Het individueel verminderd inkomenstarief wordt bepaald in de vorm van:

- 1° een vermindering van 25% of 50% van het berekende inkomenstarief;
- 2° het standaard minimumtarief;
- 3° een uitzonderlijk minimumtarief;
- 4° het laagst mogelijke inkomenstarief.

Een individueel verminderd inkomenstarief wordt toegekend voor één jaar, tenzij:

- 1° voor een pleegkind, waarbij het tarief geldt tot het pleegkind niet langer bij de contracthouder inwoont;
- 2° er eerder een moment is waarop de contracthouder een nieuw attest inkomenstarief moet aanvragen als vermeld in artikel 32, derde lid.

§3. De minister bepaalt de nadere regels, onder meer de bedragen van de individueel verminderde inkomenstarieven.

Art. 34/1. De contracthouder met een attest inkomenstarief kan het OCMW verzoeken om een nieuw inkomenstarief te bepalen. Als blijkt dat het voor de contracthouder financieel onmogelijk is om het laatst berekende inkomenstarief of het laatst bepaalde individueel verminderd inkomenstarief te betalen, bepaalt het OCMW een individueel verminderd inkomenstarief.

Het OCMW geeft het bedrag van het individueel verminderd inkomenstarief elektronisch door aan Kind en Gezin. Het OCMW kan beslissen dat het bedrag wordt toegepast met terugwerkende kracht.

Als de contracthouder in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad woont, neemt de organisator de rol van het OCMW op zich als het OCMW die rol niet opneemt. De organisator is in dat geval gebonden aan de bepalingen, vermeld in dit artikel, die gelden voor het OCMW.

De minister bepaalt de nadere regels, onder meer de bedragen van de individueel verminderde inkomenstarieven.

Onderafdeling 4. Facturatie en inning inkomenstarief

Art. 35. De organisator staat in voor de facturatie en de inning van het inkomenstarief, berekend of individueel verminderd als vermeld in artikel 32 tot en met 34, ten opzichte van de contracthouder. Kind en Gezin informeert de organisator over het inkomenstarief van de contracthouders die gebruik maken van zijn kinderopvanglocatie.

De minister bepaalt de nadere regels.

Onderafdeling 5. Onjuiste informatie of nalaten actuele informatie door te geven

Art. 36. De contracthouder houdt de documenten die de toepassing, vermeld in artikel 33, 34 en 34/1, aantonen gedurende vijf jaar ter beschikking. De contracthouder legt de documenten voor op vraag van Kind en Gezin.

Als de contracthouder onjuiste informatie bezorgt of nalaat actuele informatie te bezorgen:

1° zal Kind en Gezin het juiste inkomenstarief bepalen en zal de organisator dat tarief voor de toekomst factureren aan de contracthouder. Kind en Gezin doet geen rechtzetting voor het verleden;

2° kan Kind en Gezin een schadevergoeding ten laste van de contracthouder bepalen voor het verleden. Die schadevergoeding bedraagt het dubbele van het juiste inkomenstarief per opvangdag dat in het opvangplan werd opgenomen.

Art. 36/1. Binnen de drie maanden na het toekennen van het attest inkomenstarief kan de contracthouder fouten op zijn attest inkomenstarief melden aan Kind en Gezin, volgens de administratieve richtlijnen van Kind en Gezin. Als dit aanleiding geeft tot een nieuwe toekenning van een attest inkomenstarief, bezorgt de contracthouder het nieuwe attest inkomenstarief aan de organisator. Kind en Gezin doet geen rechtzetting voor het verleden.”

Plussubsidie

Artikel 1, 14° (definitie) “plussubsidie: de subsidie voor de realisatie van kinderopvangopdrachten ter ondersteuning van kwetsbare gezinnen en voor de realisatie van toegang voor die gezinnen, vermeld in artikel 9 van het decreet van 20 april 2012”

Definitie kwetsbaar gezin: een gezin dat beantwoordt aan minstens twee kenmerken (zie art 1, 10° besluit)

Voorwaarden Specifieke Dienstverlening (art 38 tot en met 40 + voorwaarden van basissubsidie en subsidie voor inkomenstarief)

“Afdeling 1. Toegang bepaalde gezinnen

Art. 38. De organisator geeft voorrang aan kwetsbare gezinnen. De organisator geeft daarbij, bij keuze tussen aanvragen, altijd voorrang aan de aanvraag van het kwetsbaar gezin. Daarbij geldt de voorrang voor gezinnen waarvoor kinderopvang noodzakelijk is in het kader van de werksituatie, vermeld in artikel 22, eerste lid, 1°, alleen als er geen aanvraag is voor een kwetsbaar gezin.

Daarbij zorgt de organisator ervoor dat minstens 30% van de kinderen die op jaarbasis opgevangen worden, kinderen zijn van kwetsbare gezinnen. Dat percentage wordt berekend over alle kinderopvanglocaties van de subsidiegroep die de voorwaarden, vermeld in artikel 39 en 40, toepassen.

De organisator neemt de manier waarop hij die voorrang toepast op in zijn huishoudelijk reglement.

De minister bepaalt de nadere regels, onder meer het bedrag van het inkomen als kenmerk voor de financiële situatie van een kwetsbaar gezin.

Afdeling 2. Werking

Art. 39. De organisator zorgt voor:

- 1° het realiseren van een proactief opnamebeleid om kwetsbare gezinnen een kinderopvangplaats te geven in de eigen kinderopvanglocatie, met aandacht voor occasionele en dringende kinderopvang, in samenwerking met andere organisatoren, met instanties die werken met gezinnen die kinderopvangvragen kunnen hebben, en met de lokale loketten kinderopvang uit de zorgregio;
- 2° het afstemmen van de werking op kwetsbare gezinnen;
- 3° het uitbouwen en verspreiden binnen de sector van de eigen expertise rond het respectvol omgaan met verschillen tussen gezinnen, met bijzondere aandacht voor kwetsbare gezinnen, in samenwerking met pedagogische ondersteuningsorganisaties en met het lokaal overleg kinderopvang;
- 4° het mee uitvoeren van de lokale doelstellingen op het vlak van het sociaal gezinsbeleid, zoals bepaald in de meerjarenplanning van het lokaal bestuur, in samenwerking met het lokaal bestuur en met andere lokale actoren;
- 5° een inspanning om medewerkers aan te werven vanuit kwetsbare groepen en hen gelijkwaardige kansen te bieden in de kinderopvanglocatie;
- 6° het werken aan participatie en betrokkenheid van gezinnen, medewerkers en de buurt en het bevorderen van de verbondenheid tussen die gezinnen, medewerkers, de buurt en de werking van de kinderopvanglocatie;
- 7° aangepaste personeelsinzet of specifieke expertise.

Art. 40. De organisator heeft procedures en processen voor de dienstverlening, vermeld in artikel 39. De organisator neemt die procedures en processen op in zijn kwaliteitshandboek, en meer bepaald in het kwaliteitsmanagementsysteem.”

Subsidie voor kinderopvang met flexibele openingstijden

Artikel 1, 17°/1 (definitie) “subsidie voor kinderopvang met flexibele openingstijden: de subsidie voor de realisatie van kinderopvang op flexibele openingstijden, vermeld in artikel 10, 1°, van het decreet van 20 april 2012. Binnen die subsidie zijn er drie vormen te onderscheiden;

- a) **subsidie flexibele gezinsopvang**: de subsidie voor kinderopvang op flexibele openingstijden in een kinderopvanglocatie voor gezinsopvang;
- b) **subsidie flexibele groepsopvang**: de subsidie voor kinderopvang op flexibele openingstijden in een kinderopvanglocatie voor groepsopvang;
- c) **subsidie flexibele urenpakketten groepsopvang**: de subsidie voor kinderopvangprestaties op flexibele openingstijden, voor een door Kind en Gezin toegekend aantal urenpakketten;”

Definitie flexibele openingstijd: zie artikel 1, 3°/1 besluit

subsidie flexibele gezinsopvang

Voorwaarden Specifieke Dienstverlening (art 40/2 tot en met 40/4)

“Art. 40/2. De organisator zorgt voor kinderopvang op flexibele openingstijden.

Art. 40/3. De contracthouder betaalt voor kinderopvangprestaties op flexibele openingstijden:

- 1° met een duurtijd tot elf uur tussen 6 uur en 20 uur, of ‘s nachts: een inkomenstarief als vermeld in artikel 30 tot en met 34;
- 2° met een duurtijd van elf uur of langer, tussen 6 uur en 20 uur, of ‘s nachts: 160% van het inkomenstarief, vermeld in punt 1°.

Art. 40/4. De organisator voert een beleid rond de kinderopvang met flexibele openingstijden, rekening houdend met de draagkracht van het kind, en neemt dat op in het huishoudelijk reglement.

De organisator met meer dan achttien vergunde kinderopvangplaatsen neemt in het kwaliteitshandboek, meer bepaald in het kwaliteitsmanagementsysteem, op hoe het beleid rond kinderopvang met flexibele openingstijden gestalte krijgt.”

Subsidie flexibele groepsopvang

Voorwaarden Specifieke Dienstverlening (art 40/6)

“Art. 40/6. De organisator zorgt voor minstens 440 uur kinderopvang op flexibele openingstijden per kalenderjaar.”

Subsidie flexibele urenpakketten groepsopvang

Voorwaarden Specifieke Dienstverlening (art 40/8 tot en met 40/10)

“Art. 40/8. De organisator zorgt voor minstens 150 kindaanwezigheden per urenpakket.

Onder kindaanwezigheid wordt verstaan: de aanwezigheid van een kind per begonnen uur op flexibele openingstijden.

Art. 40/9. De contracthouder betaalt het inkomenstarief, vermeld in artikel 40/3.

Art. 40/10. De organisator voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 40/4.”

Subsidie voor inclusieve kinderopvang

Artikel 1, 15° (definitie) “subsidie voor inclusieve kinderopvang: de subsidie voor de realisatie van opdrachten in het kader van inclusieve kinderopvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte, vermeld in artikel 10, 2°, van het decreet van 20 april 2012”

Binnen die subsidie zijn er drie vormen van subsidie:

- subsidie voor individuele inclusieve kinderopvang
- subsidie voor structurele inclusieve kinderopvang
- subsidie voor Centrum inclusieve kinderopvang

Artikel 1, 16° (definitie) “**subsidie voor individuele inclusieve kinderopvang**: de subsidie voor de realisatie van inclusieve kinderopvang van een individueel kind met een specifieke zorgbehoefte voor wie Kind en Gezin een specifieke toekenning van bepaalde duur deed;”

Voorwaarden Specifieke Dienstverlening (art 42 tot en met 44)

“Art. 42. De organisator zorgt ervoor dat er voor het kind met een specifieke zorgbehoefte meer intensieve zorgen geboden worden die bestaan uit:

1° aangepaste infrastructuur;

2° aangepaste personeelsinzet of specifieke expertise;

3° aangepast pedagogisch handelen en specifieke pedagogische ondersteuning.

Art. 43. De organisator onderschrijft de grondbeginselen van artikel 3 van het Internationaal Verdrag van 13 december 2006 inzake de rechten van personen met een handicap.

Art. 44. De organisator evalueert op regelmatige basis de manier waarop hij de voorwaarden, vermeld in artikel 42, realiseert en stuurt zo nodig de werking bij.”

Artikel 1, 18° (definitie) “**subsidie voor structurele inclusieve kinderopvang**: de subsidie voor de realisatie van de structurele uitbouw van inclusieve kinderopvang binnen een kinderopvanglocatie;”

Voorwaarden Specifieke Dienstverlening (art 47 tot en met 50)

“Art. 47. De organisator zorgt ervoor dat er voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte op een structurele manier meer intensieve zorgen geboden worden die bestaan uit:

1° aangepaste infrastructuur;

2° aangepaste personeelsinzet of specifieke expertise;

3° aangepast pedagogisch handelen en specifieke pedagogische ondersteuning;

4° specifieke jaarlijkse vorming op basis van een analyse.

Art. 48. De organisator zorgt ervoor dat elke kinderopvanglocatie waar de inclusieve kinderopvang plaatsvindt, ingeschakeld is in een netwerk van beschikbare instellingen of zorgverleners met een specifieke expertise in verband met kinderen met een specifieke zorgbehoefte waarop een beroep kan worden gedaan voor samenwerking.

Art. 49. De organisator heeft een bezetting van minstens 60% per kalenderjaar. De bezetting wordt berekend op basis van het aantal gesubsidieerde kinderopvangplaatsen waarvoor de organisator de subsidie voor structurele inclusieve kinderopvang ontvangt.

Voor de berekening van de bezetting worden alle kinderopvangprestaties van de opgevangen kinderen met een specifieke zorgbehoefte van de kinderopvanglocaties van dezelfde subsidiegroep in aanmerking genomen.

De minister bepaalt de nadere regels, onder meer de berekening van de bezetting.

Art. 50. De organisator voert een beleid rond die inclusieve kinderopvang, rekening houdend met de voorwaarde, vermeld in artikel 43, en neemt dat op in het huishoudelijk reglement.

De organisator met meer dan achttien vergunde kinderopvangplaatsen neemt de inclusieve kinderopvang op in het kwaliteitshandboek, meer bepaald in het kwaliteitsbeleid en in het kwaliteitsmanagementsysteem.”

Artikel 1, 14°/1 (definitie) “**subsidie voor Centrum inclusieve kinderopvang**: de subsidie voor het voeren van een proactief opnamebeleid, de realisatie van inclusieve kinderopvang, de verspreiding van expertise en sensibiliseren inzake inclusieve kinderopvang, in samenwerking met andere actoren die instaan voor inclusie, aan een organisator met minstens 22 gesubsidieerde kinderopvangplaatsen met een subsidie voor inkomenstarief binnen die zorgregio;”

Voorwaarden Specifieke Dienstverlening (art 50/2 tot en met 50/5)

“Art. 50/2. De organisator zorgt voor:

1° het realiseren van een proactief opnamebeleid om kinderen met een specifieke zorgbehoefte een kinderopvangplaats te geven in een of meer eigen kinderopvanglocaties, in samenwerking met andere organisatoren, met instanties die werken met gezinnen met een kind met een specifieke zorgbehoefte en met de lokale loketten kinderopvang uit de zorgregio;

2° het realiseren van inclusieve kinderopvang in een of meer eigen kinderopvanglocaties, waarbij wordt samengewerkt met een netwerk van beschikbare instellingen of zorgverleners met een specifieke expertise in verband met kinderen met een specifieke zorgbehoefte, waarop een beroep kan worden gedaan voor samenwerking, of met belangenverenigingen van gezinnen als ervaringsdeskundigen, zodat minstens de opdrachten, vermeld in artikel 50/4, gerealiseerd worden;

3° het uitbouwen en verspreiden van expertise tot de realisatie van inclusieve kinderopvang binnen de volledige zorgregio, in samenwerking met door Kind en Gezin erkende pedagogische ondersteuningsorganisaties en met het lokaal overleg kinderopvang, met specifieke aandacht voor begeleidingstrajecten ter ondersteuning van andere organisatoren kinderopvang bij de realisatie van inclusieve kinderopvang. Het doel daarbij is dat minstens zeven kinderopvanglocaties minstens één kind met een specifieke zorgbehoefte opvangen;

4° het mee uitvoeren van lokale en provinciale doelstellingen op het vlak van inclusie, zoals opgenomen in de meerjarenplanning van het lokaal of provinciaal bestuur, in samenwerking met het lokaal bestuur en met andere actoren die actief zijn in de zorgregio en die instaan voor de begeleiding van personen met een handicap of voor het beleid daarrond;

5° het sensibiliseren van organisatoren van kinderopvang en partners binnen de zorgregio voor de realisatie van inclusieve kinderopvang;

6° het informeren van en voorzien in inspraak voor gezinnen en belanghebbenden, bij de opdrachten, vermeld in punt 1° tot en met 4°;

7° een aangepaste personeelsinzet voor de realisatie van de opdrachten, vermeld in punt 1° tot en met 6°.

De kinderopvanglocaties, vermeld in het eerste lid, 3°, liggen binnen de zorgregio van de organisator en zijn van andere organisatoren. Voor een organisator van gezinsopvang

geldt daarbij dat de eigen kinderbegeleiders niet meegeteld kunnen worden voor het aantal te begeleiden kinderopvanglocaties.

Art. 50/3. De organisator voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 50.

Art. 50/4. De organisator realiseert binnen de zorgregio waarin hij een toekenning heeft als Centrum voor inclusieve kinderopvang, jaarlijks:

1° de opvang van minstens zeven kinderen met een specifieke zorgbehoefte;

2° minstens 750 kinderopvangprestaties van kinderen met een specifieke zorgbehoefte.

Voor de kinderen, vermeld in het eerste lid, heeft de organisator een subsidie voor individuele inclusieve kinderopvang.

Art. 50/5. De organisator neemt actief deel aan het begeleidingstraject voor de uitbouw van de Centra voor inclusieve kinderopvang dat Kind en Gezin in samenwerking met het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap organiseert."

b. Wat zijn de (gebruikelijke) vormen van toewijzing? Wanneer voor een bepaalde sector standaardmodellen voor toewijzingen worden gebruikt, voeg deze dan hierbij.

De toewijzing gebeurt op basis van een overheidsbesluit, voor kinderopvang op basis van het Subsidiebesluit van 22 november 2013. Op basis van dit overheidsbesluit volgt een beslissingsnota (globale nota met beslissing over alle aanvragen) opgemaakt die ondertekend wordt door de administrateur-generaal van IVA Kind en Gezin én een individuele toekenningsbeslissing aan de aanvrager.

Die individuele toekenning gebeurt na een verdelingsoefening van het budget. De programmatieregels en bepalingen m.b.t. de algemene oproep zijn geregeld in het Procedurebesluit van 9 mei 2014 (besluit van de Vlaamse Regering) en een ministerieel besluit in uitvoering daarvan. De vermeldingen die in de toewijzingsbeslissing moeten opgenomen zijn op basis van artikel 4 van het Besluit2012/21/EU zitten vervat in de combinatie van deze verschillende documenten.

c. Gemiddelde periode (in jaren) waarvoor de DAEB wordt toegewezen en aandeel van de toewijzingen voor een periode van meer dan 10 jaar (in procenten) per sector. Gelieve te vermelden in welke sectoren DAEB's zijn toegewezen voor een periode van meer dan 10 jaar en uit te leggen hoe deze periode kan worden gerechtvaardigd.

De toekenning van bijna alle subsidies geldt voor 10 jaar, met uitzondering van de subsidie voor individuele inclusieve kinderopvang die gekoppeld is aan de opvang van een specifiek kind en die dus maximaal voor die periode kan gelden (hetgeen in de praktijk overeenkomt met een periode van ongeveer maximaal 2 jaar).

d. Worden (in de regel) uitsluitende of bijzondere rechten aan de ondernemingen toegekend?

Er zijn geen bijzondere rechten.

e. Welke steuninstrumenten zijn gebruikt (rechtstreekse subsidies, garanties , enz ...)

De steun bestaat uit rechtstreekse subsidies.

De subsidies (basissubsidie, subsidie voor inkomenstarief en plussubsidie) zijn opgebouwd vanuit een trappensysteem. Dit betekent dat er zowel voor wat betreft de subsidievoorwaarden als voor wat betreft het subsidiebedrag met een getrapt systeem wordt gewerkt.

Bijvoorbeeld voor de plussubsidie:

- moet de organisator voldoen aan de voorwaarden voor specifieke dienstverlening gekoppeld aan de basissubsidie + de subsidie voor inkomenstarief + de plussubsidie,
- is het subsidiebedrag opgebouwd uit het subsidiebedrag voor de basissubsidie + de subsidie voor inkomenstarief + de plussubsidie.

Er wordt dus meer subsidie gegeven naarmate men meer diensten realiseert, de subsidie is hoger naargelang men meer kosten doet voor de realisatie van de specifieke dienstverlening. Er wordt niet meer subsidie gegeven dan nodig is om de specifieke dienstverlening te kunnen realiseren.

Trappensysteem: art 7 van het Subsidiebesluit

“Art. 7. De basissubsidie, de subsidie voor inkomenstarief en de plussubsidie worden toegekend volgens het volgende trappensysteem:

1° een subsidieerbare kinderopvangplaats uit een hogere trap kan alleen worden toegekend als die plaats ook een subsidieerbare kinderopvangplaats is van een lagere trap, meer bepaald:

a) de plussubsidie, vermeld in titel 4, kan alleen worden toegekend als de organisator de subsidie voor inkomenstarief, vermeld in titel 3, toegekend heeft gekregen;

b) de subsidie voor inkomenstarief, vermeld in titel 3, kan alleen worden toegekend als de organisator de basissubsidie, vermeld in titel 2, toegekend heeft gekregen;

2° het aantal subsidieerbare kinderopvangplaatsen van een hogere trap is nooit hoger dan het aantal subsidieerbare kinderopvangplaatsen van een lagere trap, meer bepaald:

a) het aantal kinderopvangplaatsen waarvoor de organisator de subsidie voor inkomenstarief, vermeld in titel 3, krijgt, kan nooit hoger zijn dan het aantal kinderopvangplaatsen waarvoor de organisator de basissubsidie, vermeld in titel 2, krijgt;

b) het aantal kinderopvangplaatsen waarvoor de organisator de plussubsidie, vermeld in titel 4, krijgt, kan nooit hoger zijn dan het aantal kinderopvangplaatsen waarvoor de organisator de subsidie voor inkomenstarief, vermeld in titel 3, krijgt.”

Naast het trappensysteem, zijn er 2 subsidievormen (subsidie voor flexibele openingstijden en subsidie voor inclusieve kinderopvang) die eerder modulair zijn.

Toekenning ‘modulaire’ subsidie: art 7/1 van het Subsidiebesluit

“Art. 7/1. De subsidies voor inclusieve kinderopvang worden op de volgende wijze toegekend:

1° de subsidie voor individuele inclusieve kinderopvang kan toegekend worden als de organisator een vergunning heeft;

2° de subsidie voor structurele inclusieve kinderopvang of de subsidie voor Centrum inclusieve kinderopvang kan toegekend worden als de organisator minstens een subsidie voor inkomenstarief toegekend krijgt;

3° de subsidie voor individuele inclusieve kinderopvang kan gecombineerd worden met een subsidie voor structurele inclusieve kinderopvang of met een subsidie voor Centrum inclusieve kinderopvang;

4° de subsidie voor structurele inclusieve kinderopvang kan niet gecombineerd worden met de subsidie voor Centrum inclusieve kinderopvang binnen dezelfde zorgregio;

5° het aantal subsidieerbare kinderopvangplaatsen met een subsidie voor structurele inclusieve kinderopvang is nooit hoger dan het aantal subsidieerbare kinderopvangplaatsen vanuit het trappensysteem.

De subsidies voor kinderopvang met flexibele openingstijden worden op de volgende wijze toegekend:

1° de subsidie flexibele groepsopvang kan toegekend worden als de organisator een basissubsidie heeft. Het aantal subsidieerbare kinderopvangplaatsen met een subsidie flexibele groepsopvang kan nooit hoger zijn dan het aantal subsidieerbare kinderopvangplaatsen met een basissubsidie;

2° de subsidie flexibele gezinsopvang en de subsidie flexibele urenpakketten groepsopvang kunnen toegekend worden als de organisator ze inzet in een kinderopvanglocatie die een subsidie voor inkomenstarief heeft.”

- f. Wat is het (gebruikelijke) compensatiemechanisme voor de betrokken diensten? Vermeld daarbij ook het gebruikte steuninstrument (rechtstreekse subsidie, garantie, enz.) en geef aan of een methode op basis van kostentoe rekening dan wel de Net Avoided Cost-methode wordt toegepast.**

De bedragen worden bepaald op basis van de kosten die de organisator heeft voor de realisatie van de specifieke dienstverlening.

De hoogte van de betaalde subsidiebedragen zijn met andere woorden afhankelijk van een aantal concrete parameters, die bepalend zijn voor de kosten waarmee de organisator geconfronteerd wordt, zoals het aantal kinderopvangprestaties dat de organisator levert, de gemiddelde leeftijd van de tewerkgestelde mensen aangezien dit ook een bepalende factor van de kosten uitmaakt.

Daarnaast legt de regelgeving een aantal kwantitatieve voorwaarden op die behaald moeten worden, waardoor de organisator in principe niet te veel subsidie zal ontvangen als hij die voorwaarden naleeft (vb. opvangen van een bepaald aandeel kinderen uit kwetsbare gezinnen, een bezetting halen van minstens 80%, minimale openingsduur per dag en per jaar, een bepaald prijssysteem hanteren ten aanzien van de ouders,...) (die voorwaarden zijn te vinden onder rubriek a, bij de opgesomde artikels/bepalingen betreffende de specifieke dienstverlening per subsidie)

“Art. 11. De basissubsidie voor gezinsopvang bedraagt 267,30 euro per gesubsidieerde kinderopvangplaats per kalenderjaar.

Art. 12. De basissubsidie voor groepsopvang bedraagt 578,37 euro per gesubsidieerde kinderopvangplaats per kalenderjaar.

Art. 13. Het bedrag, vermeld in artikel 11 en 12, wordt verhoudingsgewijs verminderd voor een gesubsidieerde kinderopvangplaats die geen volledig kalenderjaar toegekend wordt.

De minister bepaalt de nadere regels voor de berekening van die verhouding.”

“Art. 17. De subsidie voor inkomenstarief voor gezinsopvang is opgebouwd uit:

1° een deel op basis van kinderopvangprestaties;

2° een deel op basis van de leeftijd van de verantwoordelijken en van de medewerkers die in de kinderopvanglocatie instaan voor de systematische ondersteuning van de verantwoordelijke en die voldoen aan de voorwaarden over de kennis van het Nederlands en over de kwalificatie waaraan de verantwoordelijke moet voldoen.

Het deel op basis van kinderopvangprestaties, vermeld in het eerste lid, 1°, wordt als volgt berekend:

1° de subsidie bedraagt 21,90 euro voor een kinderopvangprestatie die vijf tot elf uur duurt, en bedraagt 60% van dat bedrag voor een kinderopvangprestatie die minder dan vijf uur duurt;

2° alle kinderopvangprestaties van elke kinderopvanglocatie gezinsopvang uit de subsidiegroep die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 20 tot en met 36, tellen mee, met uitzondering van de volgende kinderopvangprestaties:

a) de kinderopvangprestaties 's nachts;

b) de kinderopvangprestaties voor de kinderen die tot het thuismilieu van de kinderbegeleider gezinsopvang behoren, en voor wie de kinderbegeleider de verantwoordelijkheid draagt;

c) de kinderopvangprestaties waarvoor de organisator ervoor kiest om niet met het systeem inkomenstarief te werken als vermeld in artikel 27, tweede lid;

3° er worden niet meer kinderopvangprestaties gesubsidieerd dan 120% van het aantal gesubsidieerde kinderopvangplaatsen, vermenigvuldigd met het minimum aantal verplichte openingsdagen, vermeld in artikel 14. Voor de berekening van dat percentage tellen kinderopvangprestaties die vijf tot elf uur duren, mee voor 100%, en kinderopvangprestaties die minder dan vijf uur duren, voor 60%.

Het deel op basis van de leeftijd van de personen, vermeld in het eerste lid, 2°, wordt als volgt berekend:

1° de subsidie bedraagt 431,42 euro per gesubsidieerde kinderopvangplaats per kalenderjaar als de gemiddelde leeftijd van die personen twintig jaar is;

2° voor elk jaar boven op de gemiddelde leeftijd van twintig jaar wordt de subsidie verhoogd met 7,42 euro per gesubsidieerde kinderopvangplaats, tot maximaal een gemiddelde leeftijd van zestig jaar;

3° de gemiddelde leeftijd wordt berekend op basis van alle leeftijden en de werkregeling van deze personen.

De minister bepaalt de nadere regels, onder meer op welke wijze de verantwoordelijken en de medewerkers, vermeld in het eerste lid, 2°, meetellen voor de berekening van de gemiddelde leeftijd en hoe hun werkregeling in rekening gebracht wordt.

Art. 18. De subsidie voor inkomenstarief voor groepsopvang is opgebouwd uit:

1° een deel op basis van kinderopvangprestaties;

2° een deel op basis van de leeftijd van de kinderbegeleiders, van de verantwoordelijken en van de medewerkers die in de kinderopvanglocatie instaan voor de systematische ondersteuning van de verantwoordelijke en die voldoen aan de voorwaarden over de kennis van het Nederlands en over de kwalificatie waaraan de verantwoordelijke moet voldoen.

Het deel op basis van kinderopvangprestaties, vermeld in het eerste lid, 1°, wordt als volgt berekend:

1° de subsidie bedraagt 23,37 euro voor een kinderopvangprestatie die vijf tot elf uur duurt, en bedraagt 60% van dat bedrag voor een kinderopvangprestatie die minder dan vijf uur duurt;

2° alle kinderopvangprestaties, met uitzondering van kinderopvangprestaties 's nachts, van elke kinderopvanglocatie groepsopvang uit de subsidiegroep die voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 20 tot en met 36, tellen mee;

3° er worden niet meer kinderopvangprestaties gesubsidieerd dan 120% van het aantal gesubsidieerde kinderopvangplaatsen, vermenigvuldigd met het minimum aantal verplichte openingsdagen, vermeld in artikel 14. Voor de berekening van dat percentage tellen kinderopvangprestaties die vijf tot elf uur duren, mee voor 100%, en kinderopvangprestaties die minder dan vijf uur duren, voor 60%.

Het deel op basis van de leeftijd van de personen, vermeld in het eerste lid, 2°, wordt als volgt berekend:

1° de subsidie bedraagt 5529,66 euro per gesubsidieerde kinderopvangplaats per kalenderjaar als de gemiddelde leeftijd van deze personen twintig jaar is;

2° voor elk jaar boven op de gemiddelde leeftijd van twintig jaar wordt de subsidie verhoogd met 96,76 euro per gesubsidieerde kinderopvangplaats, tot maximaal een gemiddelde leeftijd van zestig jaar;

3° de gemiddelde leeftijd wordt berekend op basis van alle leeftijden en de werkregeling van deze personen.

De minister bepaalt de nadere regels, onder meer op welke wijze de verantwoordelijken, de kinderbegeleiders en de medewerkers, vermeld in het eerste lid, 2°, meetellen voor de berekening van de gemiddelde leeftijd en hoe hun werkregeling in rekening gebracht wordt.

Art. 19. Het bedrag van de subsidie, vermeld in artikel 17 en 18, wordt verrekend met het inkomenstarief, vermeld in artikel 28, in verhouding tot het aantal kinderopvangplaatsen met een subsidie voor inkomenstarief als vermeld in artikel 17 en 18.

Er is geen verrekening met:

1° een eventueel bijkomend tarief als vermeld in artikel 31;

2° het inkomenstarief, betaald voor afwezigheidsdagen die niet gerechtvaardigd zijn.

De minister bepaalt de nadere regels voor de verrekening.”

“Art. 37. De plussubsidie voor gezinsopvang en groepsopvang bedraagt 647,50 euro per gesubsidieerde kinderopvangplaats per kalenderjaar.”

“Art. 40/1. De subsidie flexibele gezinsopvang bedraagt:

1° per kinderopvangprestatie op flexibele openingstijden met een maximum van één subsidie per kind per dag: 2,87 euro;

2° per gesubsidieerde kinderopvangplaats met een subsidie voor inkomenstarief per kalenderjaar: 10,75 euro.

Bovendien bedraagt de subsidie, vermeld in artikel 17, tweede lid, 1°, 160% van dat bedrag voor een kinderopvangprestatie die langer dan elf uur duurt of voor een kinderopvangprestatie 's nachts. In afwijking van artikel 17, tweede lid, 2°, tellen alle kinderopvangprestaties mee, met inbegrip van kinderopvangprestaties 's nachts.

Als binnen de perken van de daarvoor vastgelegde kredieten binnen de begroting nog budget overblijft na de betaling van de subsidie flexibele gezinsopvang per kinderopvangprestatie, vermeld in het eerste lid, 1°, en na de betaling van de subsidie flexibele gezinsopvang per gesubsidieerde kinderopvangplaats, vermeld in het eerste lid, 2°, wordt dit resterende budget als volgt verdeeld:

1° het bedrag per kinderopvangprestatie, vermeld in het eerste lid, 1°, wordt verhoogd met maximaal 0,50 euro;

2° als er nog budget overblijft na de betaling van de vergoeding, vermeld in punt 1°, wordt het bedrag per gesubsidieerde kinderopvangplaats verhoogd met maximaal 2 euro;

3° als er nog budget overblijft na de betaling van de vergoedingen, vermeld in punt 1° en 2°, wordt het bedrag per kinderopvangprestatie verder verhoogd met wat mogelijk is op basis van het resterende budget.”

“Art. 40/5. De subsidie flexibele groepsopvang bedraagt 113,64 euro per gesubsidieerde kinderopvangplaats per kalenderjaar.”

“Art. 40/7. De subsidie flexibele urenpakketten groepsopvang bedraagt 2660,41 euro per urenpakket.

In afwijking van artikel 17, tweede lid, 2°, tellen alle kinderopvangprestaties mee, met inbegrip van de kinderopvangprestaties 's nachts.”

“Art. 41. De subsidie voor individuele inclusieve kinderopvang voor gezinsopvang en groepsopvang bedraagt 9,54 euro per kinderopvangprestatie van een kind met een specifieke zorgbehoefte.”

“Art. 45. De subsidie voor structurele inclusieve kinderopvang voor gezinsopvang en groepsopvang bedraagt 2891,49 euro per gesubsidieerde kinderopvangplaats per kalenderjaar.

Per subsidiegroep komt maximaal een derde van het aantal vergunde kinderopvangplaatsen in aanmerking voor die subsidie.

Art. 46. Het bedrag, vermeld in artikel 45, wordt verhoudingsgewijs verminderd als de subsidieerbare kinderopvangplaats geen volledig kalenderjaar wordt toegekend.

De minister bepaalt de nadere regels voor de berekening van die verhouding.”

“Art. 50/1. De subsidie voor Centrum inclusieve kinderopvang bedraagt 32.845 euro per kalenderjaar, en wordt verhoudingsgewijs verminderd als het Centrum voor inclusieve kinderopvang geen volledig kalenderjaar werkt.”

g. Nadere informatie over de (gebruikelijke) regelingen om overcompensatie te vermijden en terug te betalen.

De regelgeving heeft in de praktijk verschillende mechanismes tot gevolg:

- bij minder geleverde prestaties, zal Kind en Gezin minder subsidie uitbetaald worden

- in het jaar na de betaling van de subsidies wordt de bezetting van het voorgaande jaar berekend en zal Kind en Gezin nagaan of de andere voorwaarden werden nageleefd. Is dat niet het geval, dan kan Kind en Gezin de te veel betaalde subsidie voor het voorgaande jaar terugvorderen op basis van het Handhavingsbesluit van 11 december 2015 (het besluit van de Vlaamse regering van 11/12/2015 over de maatregelen rond handhaving voor kinderopvang van baby's en peuters)

Art 4 en 5 van het Subsidiebesluit

“Art. 4. De organisator maakt jaarlijks een begroting op met een overzicht van de voorzienbare inkomsten en de geraamde uitgaven voor de van toepassing zijnde specifieke dienstverlening, vermeld in dit besluit.

De organisator hanteert een boekhouding die inkomsten en uitgaven die verband houden met de activiteiten van kinderopvang, voor de toerekening van de kosten en inkomsten, transparant afzondert.

Art. 5. De organisator kan op de volgende wijze reserves opbouwen met de subsidies, vermeld in dit besluit:

1° de reserves worden aangewend om de specifieke dienstverlening, vermeld in dit besluit, te kunnen realiseren;

2° maximaal 20% van de jaarlijkse subsidiebedragen, vermeld in dit besluit, kan als reserve overgedragen worden naar het volgende kalenderjaar;

3° de gecumuleerde reserve, opgebouwd uit de jaarlijkse subsidiebedragen, vermeld in punt 2°, is maximaal 50% van de jaarlijkse subsidiebedragen, vermeld in punt 2°;

4° als het maximum, vermeld in punt 2° en 3°, overschreden wordt, wordt het overschreden bedrag teruggestort aan Kind en Gezin, tenzij de organisator een aanwendingsplan of aanzuiveringsplan heeft dat voldoet aan een aantal criteria, waaronder de goedkeuring van de Inspectie van Financiën van de Vlaamse overheid.

De minister bepaalt de nadere regels, onder meer de criteria waaraan het aanwendingsplan of aanzuiveringsplan moet voldoen.”

Art 7 van het Handhavingsbesluit

“Art. 7. Kind en Gezin beslist tot terugvordering van de subsidie overeenkomstig artikel 57 van het Rekendecreet, artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, en artikel 18 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 betreffende de algemene regels inzake subsidiëring.”

- h. Geeft u kort aan hoe de transparantievereisten (zie artikel 7 van het DAEB-besluit van 2012) voor de steun van meer dan 15 miljoen EUR aan ondernemingen die ook activiteiten heeft buiten de DAEB worden nageleefd. Gelieve in uw antwoord ook een aantal relevante voorbeelden van voor dit doel gepubliceerde informatie te geven (bv links naar websites of andere referenties) , aan te geven of u een centrale website heeft waarop u deze informatie voor alle betrokken steunmaatregelen in uw lidstaat publiceert (en zo ja , de link naar deze website te geven) of uit te leggen of en hoe de publicatie plaats vindt op het niveau waarop de steun wordt verleend (bv centraal, regionaal of lokaal niveau)**

We verwijzen hier naar de medewerking van Vlaanderen aan de uitwerking van de Staatssteun Transparantiewebsite (applicatie ontwikkeld door de Europese Commissie).

In afwachting daarvan zal Kind en Gezin deze informatie op de eigen website publiceren wat betreft de subsidies aan organisatoren voor kinderopvang in Vlaanderen. Link naar de

website: <http://www.kindengezin.be/cijfers-en-rapporten/rapporten/kinderopvang/babys-en-peuters/#Transparantie-Europa>

- i. **Totaalbedrag van de toegekende steun. Dit omvat alle op uw grondgebied betaalde steun, ook die van regionale en lokale overheden.**

De Vlaamse overheid, meer bepaald voor kinderopvang het IVA Kind en Gezin, heeft geen zicht op bedragen van steun door regionale en lokale overheden.

Evolutie totale subsidie kinderopvang baby's en peuters

	2014	2015
Totale subsidie (incl IKT)*	515.580.746,70	513.115.596,39
Financiële compensatie	6.102.550,93	

* zonder financiële compensatie, VIA en DAC

- j. **Aanvullende kwantitatieve gegevens (bijv. aantal begunstigden per sector, gemiddeld steunbedrag, omvang van de ondernemingen)**

In 2015 waren er 1.371 organisatoren die subsidie kregen voor kinderopvang van baby's en peuters.

OVERIGE VRAGEN :

Wij verzoeken u vriendelijk aan te geven of uw autoriteiten moeilijkheden hebben ondervonden bij de toepassing van het DAEB-besluit van 2012, en verzoeken u met name de volgende aspecten in aanmerking te nemen :

- **opstelling van een toewijzingsbesluit dat in overeenstemming is met artikel 4 van het DAEB-besluit;**

Op dit punt is het besluit vrij duidelijk en ervaren we in de praktijk niet echt moeilijkheden

- **vermelding van het compensatiebedrag overeenkomstig artikel 5 van het DAEB-besluit;**

De subsidiebedragen zijn bepaald in de regelgeving op basis van de werkelijke kosten waarmee organisatoren van kinderopvang geconfronteerd worden. Ook hier werden geen significante problemen ervaren.

- **bepaling van de redelijke winst overeenkomstig artikel 5, leden 5 tot en met 8 van het DAEB-besluit;**

De bepaling van de redelijke winst is niet evident rekening houdend met de diversiteit aan type organisatoren in de sector: natuurlijke personen, rechtspersonen zonder winstoogmerk en andere rechtspersonen.

Kind en Gezin ervaart voor het overige niet echt problemen met de toepassing aangezien in de praktijk gewoon bekeken wordt of men nog iets over houdt van de subsidie, dan mogen ze dat slechts behouden in functie van de gesubsidieerde

opdrachten, ten belopen van de regelgevend vastgelegde reserve. Alles wat er meer over zou zijn, moet worden terugbetaald.

- **regelmatige controle op overcompensatie , zoals vereist door artikel 6 van het DAEB-besluit ;**

Hier zijn ook geen specifieke problemen gelinkt met het Besluit. Kind en Gezin heeft procedures om van de organisatoren op jaarlijkse basis heel wat cijfergegevens op te vragen mbt de prestaties die ze leveren en het personeel dat ze tewerkstellen. Op basis daarvan wordt bepaald op wel subsidiebedrag men recht heeft en of er eventueel iets terug te vorderen is.

vb. een organisator heeft voor het voorgaande jaar slechts een bezetting van 70% behaald, dan kan Kind en Gezin een deel van de subsidie terugvorderen. Sowieso zal deze organisator al minder subsidie ontvangen omdat een deel van de subsidie berekend wordt op basis van de prestaties die men effectief levert. Als deze dus lager zijn, zal ook minder subsidie betaald worden.

Daarnaast brengt ook Zorginspectie bezoeken ter plaatse om het gebruik van de subsidies en eventuele overcompensatie na te gaan.

Gelieve in uw antwoord zo nauwkeurig mogelijke gegevens te verstrekken, relevante voorbeelden te geven en in voorkomend geval de sector te vermelden waar de moeilijkheden zich het (vaakst) voordoen .

Serviceflats

<p>Welk soort diensten is in de betrokken sector in uw lidstaat aangemerkt als DAEB? Geef een zo duidelijk mogelijke beschrijving van de inhoud van de als DAEB toegewezen diensten.</p>	<p><i>Algemene omschrijving van de serviceflats en woningcomplexen met dienstverlening:</i></p> <p>Het zijn zelfstandige wooneenheden voor ouderen met gemeenschappelijke voorzieningen voor facultatieve dienstverlening.</p> <p>Subsidiëring van realisatie van bijkomende serviceflats met de BEVAK-formule Tegemoetkoming in de einde-opstalvergoeding bij onroerende leasingovereenkomst van private en openbare serviceflat/BEVAK.</p> <p>De serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening werden voorzien met het oog op de integratie van ouderen in de samenleving, alsook vanuit het perspectief op het behoud van de optimale autonomie en de idee van een aangepaste en bescherming gevende woonvorm.</p> <p>Voor wat betreft de aangeboden dienstverlening stelt het decreet dat "de dienstverlening binnen het bereik moet worden gebracht van bewoners, die er naar eigen keuze, telkenmale zulks nodig is, beroep kunnen op doen". In een serviceflatgebouw ligt de klemtoon op het zelfstandig wonen. De dienstverlening (onderhoud, maaltijden,) is er bijkomend, additioneel, geen doel op zich maar een middel om de zelfstandigheid van de bewoner te ondersteunen.</p> <p>De Vlaamse Regering koos ervoor om de bouw van serviceflats te subsidiëren vanuit de vaststelling dat er ten gevolge van de vergrijzing van de bevolking een blijvende nood is aan aangepaste huisvestingsmogelijkheden voor bejaarden, waarbij serviceflats – als onderdeel van een gedifferentieerd aanbod aan ouderenvoorzieningen - aan belang winnen als een geschikt woonalternatief voor ouderen. Tegelijk stelde men in 1994 vast dat het aantal gerealiseerde wooneenheden ver</p>
---	--

	<p>achterbleef op de programmatie, waardoor de beschikbare capaciteit ver onder de reële nood bleef. Daarom besliste men om dit te stimuleren via een nieuw financieringssysteem, waarbij investeringssubsidies van de Vlaamse overheid worden aangevuld met inbreng van privé-kapitaal.</p> <p>De serviceflats worden gebouwd op basis van een opstalrecht dat de initiatiefnemer (OCMW of vzw) wenst toe te staan aan de BEVAK (Beleggingsvennootschap met vast kapitaal) NV Serviceflats Invest tegen bepaalde voorwaarden, zodat Serviceflats Invest de volle eigendom van de serviceflats bekommt ("de opstalovereenkomst"). De initiatiefnemer verbindt zich ertoe de opgerichte serviceflats te gebruiken als erfpachter en de kosten en financiële lasten van oprichting terug te betalen aan Serviceflats Invest, tegen een minimum vergoeding ("de canon") op basis van een overeenkomst van erfpacht ("de erfpacht").</p> <p><i>Omschrijving van de openbare dienstverplichtingen waaraan de serviceflats en woningcomplexen met dienstverlening moeten voldoen:</i></p> <p>Diensten zijn onderworpen aan een vergunnings- (BVL 17/3/1998) en erkenningsplicht (BVL 10/7/1985):</p> <p>De flats moeten voldoen aan vooraf bepaalde kwalitatieve eisen, zowel architecturaal als bouwtechnisch, oppervlakte-normen, gebruikte materialen en kostprijs. Ze moeten functioneel en comfortabel ingericht zijn en aangepast aan de behoeften van de ouderen. De flats en het hele gebouw zijn zo ontworpen dat rekening gehouden wordt met de mogelijke problemen die ouderen kunnen ondervinden bij het zich verplaatsen. De flats zijn zodanig aangepast dat de oudere zolang als mogelijk zelf kan instaan voor het onderhoud van de woning, de persoonlijke verzorging en voor de bereiding van zijn maaltijden.</p> <p>Deze vereisten maken onder meer deel uit van de erkenningsnormen beschreven</p>
--	--

	<p>in de bijlage A van het BVR van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw en een woningcomplex met dienstverlening moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen.</p> <p>Voor wat betreft de aangeboden dienstverlening stelt het decreet dat "de dienstverlening binnen het bereik moet worden gebracht van bewoners, die er naar eigen keuze, telkenmale zulks nodig is, beroep kunnen op doen" (Decreten inzake de voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Regering op 18 december 1991). In een serviceflatgebouw ligt de klemtoon op het zelfstandig wonen. De dienstverlening (onderhoud, maaltijden,) is er bijkomend, additioneel, geen doel op zich maar een middel om de zelfstandigheid van de bewoner te ondersteunen.</p> <p>Specifieke vereisten:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kwaliteit: de kwaliteitsvereisten zijn bepaald in het Ministerieel besluit van 10 december 2001 inzake kwaliteitszorg in de rusthuizen, centra voor dagverzorging, centra voor kortverblijf, serviceflats en woningcomplexen met dienstverlening in de rusthuizen. De overige erkenningsnormen zijn bepaald in bijlage A bij het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 1985 tot vaststelling van de rechtspleging voor erkenning en sluiting van serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening - Betaalbaarheid: bepaling van de eerste dagprijs is vrij. Volgende aanpassingen moeten goedgekeurd worden door het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid. De samenstelling van de dagprijs is bepaald artikel 1.8 van de bijlage A bij het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 1985 tot vaststelling van de rechtspleging voor erkenning en sluiting van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en verder uitgewerkt in punt 3.3 van de bijlage bij de omzendbrief SFG/1/96 van 10/9/1996 betreffende de toelichting bij de werking van de serviceflatgebouwen en de woningcomplexen met dienstverlening. - Toegankelijkheid: om een
--	---

	<p>voorafgaande vergunning te kunnen krijgen moet men onder andere de toegankelijkheid van de voorziening kunnen aantonen (art. 20 van het ministerieel besluit van 7 juni 1999 houdende de vastlegging van evaluatiecriteria zoals bedoeld in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 1998 houdende vaststelling van het programma voor serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening).</p> <p>- Continuïteit van dienstverlening: erkenningsnorm 4.2 stelt dat “Bij dag en bij nacht moet in de inrichting zelf of in de onmiddellijke omgeving altijd een medewerker aanwezig moet zijn die zonder verwijl elke oproep van een bejaarde kan beantwoorden.”</p>
<p>Wat zijn de (gebruikelijke) vormen van toewijzing? Wanneer voor een bepaalde sector standaardmodellen voor toewijzingen worden gebruikt, voeg deze dan hierbij</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Decreten inzake de voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Regering op 18 december 1991 (B.S.20.VIII.1992); • Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 (B.S.14.V.2009); • Besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 1985 tot vaststelling van de rechtspleging voor erkenning en sluiting van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen (B.S. 30.VIII.1985); • Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van de regels voor het verlenen van de voorafgaande vergunning voor sommige woonzorgvoorzieningen (B.S. 4.IX/2009); • Ministerieel besluit van 7 juni 1999 houdende de vastlegging van evaluatiecriteria zoals bedoeld in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 1998 houdende vaststelling van het programma voor serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen en dagverzorgingscentra (B.S. 29.IX.1999) • Besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening, of een rusthuis moet voldoen om voor

	<p>erkenning in aanmerking te komen (B.S. 30.VIII.1985)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Omzendbrief SFG/1/96 van 10/9/1996 betreffende de toelichting bij de werking van de serviceflatgebouwen en de woningcomplexen met dienstverlening • Ministerieel besluit van 10 december 2001 inzake kwaliteitszorg in de rusthuizen, centra voor dagverzorging, centra voor kortverblijf, serviceflats en woningcomplexen met dienstverlening in de rusthuizen (B.S. 28.III. 2002) • Besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2001 houdende de toekenning van een subsidie aan Openbare Centra voor maatschappelijk Welzijn en verenigingen zonder winstoogmerk als tegemoetkoming in de vergoeding voor de verwerving van de eigendom van de serviceflatgebouwen die op hun grond zijn opgericht in het kader van een onroerende leasingovereenkomst met de BEVAK (B.S. 21.XII.2001) • Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2008 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2001 houdende de toekenning van een subsidie aan openbare centra voor maatschappelijk welzijn en verenigingen zonder winstoogmerk als tegemoetkoming in de vergoeding voor de verwerving van de eigendom van de serviceflatgebouwen die op hun grond zijn opgericht in het kader van een onroerende leasingovereenkomst met de BEVAK. (B.S. 27.VIII.2008) <p>Het toekennen van de subsidie aan de initiatiefnemers is bedongen in artikel 12 van de Algemene Overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de BEVAK Serviceflats Invest nv (B.S. 17 januari 1996).</p> <p>De vereisten voor subsidiëring zijn bepaald in artikels 3, 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2001 houdende de toekenning van een subsidie aan Openbare Centra voor maatschappelijk Welzijn en verenigingen zonder winstoogmerk als tegemoetkoming in de vergoeding voor de verwerving van</p>
--	---

	<p>de eigendom van de serviceflatgebouwen die op hun grond zijn opgericht in het kader van een onroerende leasingovereenkomst met de BEVAK:</p> <p>o Art. 3: De subsidie wordt verleend vanaf het jaar dat volgt op het jaar waarin de serviceflats in kwestie erkend zijn krachtens de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991. Ze wordt aan de initiatiefnemer uitbetaald in het eerste kwartaal van het jaar waarop ze betrekking heeft. De uitbetaling verloopt via de bewaarder van de BEVAK. De subsidie wordt slechts uitbetaald zolang de serviceflats in kwestie erkend zijn krachtens de in het eerste lid vermelde decreten.</p> <p>o Art. 4: De subsidie is een tegemoetkoming in de vergoeding die de initiatiefnemer bij het einde van de onroerende leasingovereenkomst aan de BEVAK moet betalen voor het verwerven van de eigendom van de serviceflats. De initiatiefnemer stort elk jaar dat hij de subsidie ontvangt, een bedrag dat ten minste gelijk is aan die subsidie op een rekening tot waarborg van de verbintenis tot betaling van de in het eerste lid bedoelde vergoeding, zoals bepaald in de onroerende leasingovereenkomst die hij met de BEVAK heeft gesloten. De jaarlijks gestorte bedragen worden ononderbroken belegd en worden aangewend om de in het eerste lid bedoelde vergoeding te betalen.</p> <p>o Art. 5:</p> <p>§ 1. De initiatiefnemer levert jaarlijks vóór 31 januari aan de administratie het bewijs van de storting, die hij overeenkomstig artikel 4, tweede lid, tijdens het voorgaande jaar heeft verricht, aan de hand van een uittreksel uit de rekening in kwestie.</p> <p>§ 2. De initiatiefnemer betaalt de vergoeding, bedoeld in artikel 4, eerste lid, aan de BEVAK zoals bepaald in de tussen hen gesloten onroerende leasingovereenkomst. Uiterlijk één maand na die betaling levert hij daarvan aan de administratie het bewijs aan de hand van</p>
--	--

	<p>een door de BEVAK uitgereikte kwitantie.</p> <p>§ 3. De administratie kan te allen tijde bij een initiatiefnemer stukken opvragen die verband houden met de subsidie.</p> <p>De subsidie wordt slechts uitbetaald zolang de serviceflats in kwestie erkend zijn (Besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2001 houdende de toekenning van een subsidie aan Openbare Centra voor maatschappelijk Welzijn en verenigingen zonder winstoogmerk als tegemoetkoming in de vergoeding voor de verwerving van de eigendom van de serviceflatgebouwen die op hun grond zijn opgericht in het kader van een onroerende leasingovereenkomst met de BEVAK). Om erkend te zijn, moet men voldoen aan de erkenningsnormen opgenomen in de bijlage A van het BVR van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening, of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen.</p>
<p>Wat is de (gebruikelijke) periode waarvoor de DAEB wordt toegewezen? Wat is de minimum- en maximumduur? Wat is het aandeel van de toewijzingen voor een periode van meer dan 10 jaar?</p>	<p>De jaarlijkse subsidie per serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening wordt gedurende 18 jaar uitbetaald.</p>
<p>Worden (in de regel) uitsluitende of bijzondere rechten aan de ondernemingen toegekend?</p>	<p>neen</p>
<p>Wat is het (gebruikelijke) compensatiemechanisme voor de betrokken diensten? Vermeld daarbij ook het gebruikte steuninstrument (rechtstreekse subsidie, garantie enz.) en geef aan of een methode op basis van kostentoerekening dan wel de Net Avoided Cost-methode wordt toegepast</p>	<p>De compensatie werd bepaald op basis van de investeringskost voor de bouw van een serviceflat.</p> <p>Initieel bedroeg de subsidie 961,83 euro per jaar per flat gedurende 18 jaar (BVR 30/11/2001). Bij het bepalen van dit bedrag in 1995 werd dit berekend vanuit de optie dat de subsidie, uitgekeerd gedurende achttien jaar en gekapitaliseerd over 27 jaar, een bedrag zou constitueren dat gelijk was aan de nominale investeringskost van een serviceflat (toen geraamd op ongeveer 2,4 miljoen BEF). Deze kostprijs werd berekend op basis van de gegevens in verband met de bouwkosten van de woningen opgericht in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale woningbouw. Inbegrepen in deze berekening zijn:</p>

	<p>Netto-bouwkost voor serviceflat met 50 m² netto-vloeroppervlakte + 15% gemeenschappelijke ruimten.</p> <p>Extra uitgave voor aangepast meubilair of extra m² (om plaatsen standaardmeubilair mogelijk te maken).</p> <p>Andere vaste kosten (12% BTW, 6% studiekosten, 2% voor andere kosten zoals grondonderzoek, technische controle en decenale verzekering).</p> <p>Op 16 mei 2008 wijzigde de Vlaamse Regering haar besluit over het toekennen van subsidie aan OCMW's en vzw's als tegemoetkoming voor het verwerven van serviceflatgebouwen die op hun grond zijn opgericht in het kader van een onroerende leasingovereenkomst met de Bevak. De subsidie aan de initiatiefnemers werd verhoogd van 961,83 euro tot 1140,43 euro per flat en per jaar gedurende 18 jaar, voor de initiatiefnemers die vanaf 1 januari 2007 een notariële overeenkomst van onroerende leasing voor de bouw van serviceflats met de BEVAK afsluiten. Het verhogen van de totale subsidiesom die initiatiefnemers ontvangen vindt zijn argumentatie in de stijging van de bouwkost die sinds de opstartfase werd opgetekend. Initieel werd voorgesteld om de duur van de subsidies te verlengen tot 24 jaar. Om hetzelfde resultaat te halen met behoud van de subsidietermijn op 18 jaar moest het jaarlijks uitgekeerde subsidiebedrag toenemen. Gelet op het feit dat het kapitaliseren aan 4,77% rente van 24 jaarlijkse subsidiebedragen (961,83 euro per jaar) na 30 jaar leidt tot een kapitaal van 50.043 euro kan eenzelfde bedrag ook gehaald worden bij het uitkeren van 18 jaarlijkse subsidiebedragen van $961,83 \times 1,1857 = 1.140,43$ euro per jaar.</p>
<p>Nadere informatie over de (gebruikelijke) regelingen en overcompensatie te vermijden en terug te betalen.</p>	<p>In principe is geen overcompensatie mogelijk, aangezien de gemiddelde investeringskost per flat op vandaag ongeveer 114.000 euro bedraagt en de totaal toegekende subsidie per flat maximaal 20.527,74 euro ($1140,43 \times 18$ jaar) bedraagt.</p> <p>De subsidie wordt slechts uitbetaald</p>

	<p>zolang de serviceflats waarvoor de subsidie wordt toegekend, erkend zijn.</p> <p>Voor elke uitbetaling (jaarlijks, gedurende 18 jaar) wordt nagegaan of het serviceflatgebouw nog erkend is, m.a.w. voldoet aan de erkenningsnormen zoals beschreven in de bijlage A van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening, of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen.</p> <p>De subsidie wordt slechts uitbetaald zolang de serviceflats in kwestie erkend zijn. Als een serviceflatgebouw dat met Bevak gebouwd werd niet langer aan de erkenningsnormen zou voldoen, en dus zou gesloten worden, wordt ook de subsidie niet verder uitbetaald (BVR van 30 november 2001 houdende de toekenning van een subsidie aan Openbare Centra voor maatschappelijk Welzijn en verenigingen zonder winstoogmerk als tegemoetkoming in de vergoeding voor de verwerving van de eigendom van de serviceflatgebouwen die op hun grond zijn opgericht in het kader van een onroerende leasingovereenkomst met de BEVAK).</p> <p>Bij inspectiebezoeken in de voorziening wordt nagegaan of er nog aan de erkenningsnormen wordt voldaan.</p> <p>De initiatiefnemer stuurt jaarlijks een rekeninguittreksel in, waaruit blijkt dat de jaarlijkse subsidie wordt gestort en belegd conform artikel 4, tweede lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2001 houdende de toekenning van een subsidie aan Openbare Centra voor maatschappelijk Welzijn en verenigingen zonder winstoogmerk als tegemoetkoming in de vergoeding voor de verwerving van de eigendom van de serviceflatgebouwen die op hun grond zijn opgericht in het kader van een onroerende leasingovereenkomst met de BEVAK.</p> <p>Er is geen specifieke regeling voor terugbetaling van reeds uitbetaalde subsidies</p>
--	--

	<p>Elk jaar, dus voor elke uitbetaling, wordt er door het agentschap zelf nagegaan of het serviceflatgebouw nog erkend is en of er een beleggingsbewijs werd ingestuurd.</p> <p>Er werd in nog geen enkel dossier een terugvordering gedaan.</p>
Bedrag van de toegekende steun	
Totaalbedrag van de toegekende steun. Dit <u>omvat alle op uw grondgebied betaalde steun, óók die van regionale en lokale overheden.</u>	<u>Subsidie vanuit VAZG 2015:</u> Openbare bevak : 1.897.520,19€ Private bevak: 102.819,09€
Overige kwantitatieve gegevens	

BELEIDSDOMEIN LEEFMILIEU, NATUUR en ENERGIE

Overzicht deeldomeinen:

- A. Watervoorziening
- B. Afvalinzameling
- C. Hernieuwbare energie
- D. Activiteiten van natuur-gebonden aard

Inleiding

Deze rapportering volgt de format van de brief d.d. 16-3-2016 van DG Concurrentie voor zover per LNE-sector de effectieve rapportering naargelang de vragen relevant werd geacht. De per sector opgenomen toelichtingen telkens onder deel I zijn in voorkomend geval van facultatieve aard, zoals ook in de format van DG Concurrentie is aangegeven.

A. Watervoorziening

I. FACULTATIEVE RAPPORTERING OVER DIENSTEN VAN ALGEMEEN BELANG EN KWALIFICATIE ALS STAATSTEUN

a) Omschrijving DA(E)B

De met overheidsmiddelen gefinancierde in Vlaanderen verrichte diensten op gebied van watervoorziening via publieke netwerken behelzen het volgende:

1. De subsidiëring aan gemeenten voor de aanleg van riolering en kleinschalige waterzuivering;
2. De subsidies voor afvalwaterzuivering voor de zogenaamde bovengemeentelijke infrastructuur in beheer van de NV Aquafin en waarvoor de Vlaamse watermaatschappijen een saneringsplicht hebben, die verbonden is aan het door hen geleverde drinkwater;
3. De gewestbijdrage aan polders en wateringen voor het uitvoeren van bepaalde waterhuishoudkundige werken;
4. De gewestbijdrage aan grijswaterleveranciers;

b) Toelichting waarom het DAEB-besluit of de DAEB-kaderegeling niet van toepassing zijn omdat andere instrumenten voor het beheer van toepassing zijn (doorrekening aan eindgebruikers, vier voorwaarden van het arrest Altmark, de minimis, ...)

De Vlaamse overheid is van oordeel dat het niet nodig is de in sub a, 1 tot 3 vermelde diensten als diensten van algemeen economisch belang in aanmerking te nemen in toepassing van regels in uitvoering van artikel 106 VWEU of in rechtstreekse toepassing ervan. De toelichting volgt onder c).

Wat betreft 4. (gewestbijdrage aan grijswaterleveranciers) gaat het om verenigbaar verklaarde staatsteun. Deze aangemelde steunregeling werd verenigbaar verklaard op andere gronden dan de DAEB-regelgeving, met name op grond van . art. 87, lid 3, c) van het

EG-verdrag (huidig art. 107, lid 3, c), VWEU).

c) Toelichting waarom de waarom de staatsteunregels niet van toepassing zijn wegens de niet-economische aard van de activiteiten

Wat betreft de steunmaatregelen sub a),¹ tot 3, kan, in afwachting van een andersluidend standpunt op Europees niveau, nog steeds voorgehouden worden dat het gaat om typische kerntaken van de overheid en dus geen economische activiteiten in de zin van het EU-mededingingsrecht. Watervoorziening wordt in Vlaanderen traditioneel door de gemeentelijke overheid al dan niet in een intergemeentelijk samenwerkingsverband of de centrale (Vlaamse) overheid georganiseerd en gereguleerd. De levering van deze diensten berust op een natuurlijk monopolie of is kwantitatief en kwalitatief volledig afhankelijk van het overheidsinitiatief.

Wat de aanleg en het beheer bovengemeentelijke afvalwaterinfrastructuur betreft werd een wettelijk monopolie toegekend aan de publiekrechtelijke N.V. Aquafin, die deze handelingen als enig statutair doel uitvoert. De tussenkomst in de vergoeding van de kosten door de N.V. Aquafin voor de aanleg van deze infrastructuur en de verwezenlijkte zuivering (tussenkomst die tevens indirect de vorm kan aannemen van een aanvullende compensatie voor de saneringsplicht in hoofde van exploitanten van de publieke waterdistributienetwerken, naast de door hen aan te rekenen kosten bij de eindgebruikers), kunnen dan ook de mededinging op de markt niet verstoren. Ook om die reden is er geen sprake van staatssteun.

II. BESCHRIJVING VAN DE TOEPASSING VAN HET DAEB-BESLUIT VAN 2012

De Vlaamse overheid maakt voor voormelde diensten geen toepassing van het DAEB-Besluit.

III. BESCHRIJVING VAN DE TOEPASSING VAN DE DAEB-KADERREGELING VAN 2012

De Vlaamse overheid maakt voor voormelde diensten geen toepassing van de DAEB-Kaderregeling.

B. Afvalinzameling

I. FACULTATIEVE RAPPORTERING OVER DIENSTEN VAN ALGEMEEN BELANG EN KWALIFICATIE ALS STAATSSTEUN

a) Omschrijving DA(E)B

De met overheidsmiddelen gefinancierde en in Vlaanderen verrichte diensten van algemeen belang op gebied van afvalinzameling behelzen de inzameling door of in opdracht van gemeenten of door intergemeentelijke samenwerkingsverbanden van huishoudelijke afvalstoffen.

b) Toelichting waarom het DAEB-besluit of de DAEB-kaderegeling niet van toepassing zijn omdat andere instrumenten voor het beheer van toepassing zijn (doorrekening aan eindgebruikers, vier voorwaarden van het arrest Altmark, de minimis, ...)

De Vlaamse overheid is van oordeel dat het niet nodig is voormelde diensten als diensten van algemeen economisch belang in aanmerking te nemen in toepassing van regels in uitvoering van artikel 106 VWEU of in rechtstreekse toepassing ervan. De toelichting volgt onder c).

c) Toelichting waarom de waarom de staatsteunregels niet van toepassing zijn wegens de niet-economische aard van de activiteiten

De organisatie van de ophaling van huishoudelijke afvalstoffen is door de Vlaamse decreetgever toegewezen aan de gemeentebesturen. Het materialendecreet bepaalt dat elke gemeente, *“al dan niet in samenwerking met andere gemeenten, er zorg voor moet dragen dat de huishoudelijke afvalstoffen zo veel mogelijk worden voorkomen of hergebruikt, op regelmatige tijdstippen worden opgehaald of op een andere wijze worden ingezameld, en nuttig worden toegepast of verwijderd”*. Het is eveneens bij decreet vastgelegd dat *“de ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen bij gemeentelijk reglement worden geregeld”*. In de Gemeentewet wordt ook een zorgplicht opgelegd aan de gemeenten: ze hebben tot taak om te zorgen voor *“de zindelijkheid” “op openbare wegen en plaatsen en in openbare gebouwen”*.

Afvalinzameling bij huishoudens is dus op grond van een lange bestuurlijke traditie op te vatten als een typische kerntaak van de overheid waarvoor het overheidsinitiatief en de overheidssturing onontbeerlijk is om redenen van algemeen belang. Het betreft een dienstverlening ten hoeve van alle burgers, die omwille van hygiënische, milieubeleidsmatige en economische redenen niet aan een normale marktwerking onderhevig kan zijn. In Vlaanderen zijn deze diensten dan ook om gerechtvaardigde redenen geen economische diensten in de zin van het EU-mededingingsrecht.

I. BESCHRIJVING VAN DE TOEPASSING VAN HET DAEB-BESLUIT VAN 2012

De Vlaamse overheid maakt voor voormelde diensten geen toepassing van het DAEB-Besluit.

II. BESCHRIJVING VAN DE TOEPASSING VAN DE DAEB-KADERREGELING VAN 2012

De Vlaamse overheid maakt voor voormelde diensten geen toepassing van de DAEB-Kaderregeling.

c. Hernieuwbare energie

I. FACULTATIEVE RAPPORTERING OVER DIENSTEN VAN ALGEMEEN BELANG EN KWALIFICATIE ALS STAATSSTEUN

De ondersteuning van de productie en afname van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen en warmtekrachtkoppeling in Vlaanderen door middel van het inleveren van certificaten (quotumverplichting), is ingegeven door redenen van bescherming van het milieu, doch berust in beginsel niet op de toepassing van het DAEB-besluit of de DAEB-kaderregeling, behoudens bepaalde begeleidingsmaatregelen, die verder onder II worden aangehaald.

Het certificatenmechanisme vormt geen staatssteun, aangezien het systeem niet wordt bekostigd met staatsmiddelen.

II. BESCHRIJVING VAN DE TOEPASSING VAN HET DAEB-BESLUIT VAN 2012

Duidelijke en volledige beschrijving van hoe de betrokken diensten in uw lidstaat worden georganiseerd.

Welk soort diensten is in de betrokken sector in uw lidstaat aangemerkt als DAEB? Geeft u een zo duidelijk mogelijke beschrijving van de inhoud van de als DAEB toegewezen diensten

Compensatie voor DAEB werd toegekend voor de **banking van groenestroom- en warmte-krachtcertificaten**.

Voor de bouw van groenestroom- en warmte-krachtinstallaties is een stabiel investeringsklimaat nodig. Om het overschot aan groenestroom- en warmte-krachtcertificaten onder controle te houden voorziet het Vlaamse Gewest het tijdelijk en verplicht banken (bevriezen) van 1,5 miljoen groenestroomcertificaten en 1 miljoen warmte-krachtcertificaten door de netbeheerders. Deze certificaten vertegenwoordigen een waarde die door de Vlaamse Regering is ingeschat op 166,5 miljoen euro (154,8 miljoen euro excl. aandeel Elia).

Het verplicht opzij zetten van kapitaal (certificaten) vertegenwoordigt een bepaalde kapitaalkost voor de netbeheerders. Om de impact van deze openbaredienstverplichting op de distributienettarieven te temperen, wordt hiervoor een billijke marktconforme kapitaalkostvergoeding (DAEB-steun) toegekend aan de netbeheerders (excl. Elia).

De certificaten worden later weer geleidelijk op de markt gebracht. Zo draagt deze openbaredienstverplichting bij tot de marktwerking voor groenestroom- en warmte-krachtcertificaten en de investeringszekerheid.

In het Vlaamse Gewest is deze DAEB-steun verleend in het kader van de banking-regeling, zoals beschreven in artikel 6.4.14/1 en 6.4.14/2 van het Energiebesluit (het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2010 houdende algemene bepalingen over het energiebeleid) ingevoerd bij besluit van de Vlaamse Regering van 10 januari 2014 tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de banking van groenestroomcertificaten en warmte-krachtcertificaten door de netbeheerders (B.S. 14 februari 2014) en het ministerieel besluit van 8 december 2014 (BS 30 december 2014).

De elektriciteitsdistributienetbeheerders en de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit zijn verplicht om een gemiddeld aantal certificaten die ze in de periode 1 november 2011 tot 1 november 2012 in hun bezit hadden, te immobiliseren. De netbeheerders moeten aldus een aantal bij hen ingeschreven groenestroomcertificaten en warmte-krachtcertificaten tijdelijk van de markt halen (eindduur: 1 juli 2016).

Er wordt hen een vergoeding gegeven voor het banken van de certificaten.

*Wat zijn de (gebruikelijke) **vormen van toewijzing**? Wanneer voor een bepaalde sector standaardmodellen voor toewijzingen worden gebruikt, voeg deze dan hierbij.*

Voor de uitvoering van de verplichtingen, wordt na aanvraag bij het Vlaams Energieagentschap aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders een vergoeding toegekend binnen de middelen daartoe voorzien in de begroting. De minister bepaalt, rekening houdende met het aantal dat jaar gebankte certificaten jaarlijks het bedrag van de daartoe beschikbare middelen, dat niet hoger kan zijn dan 2,8 miljoen euro. Het aandeel van de middelen voorzien in de begroting dat aan een elektriciteitsdistributienetbeheerder wordt toegekend is maximaal gelijk aan zijn aandeel in de middelen voorzien op de begroting voor 2013.

Het bedrag van de vergoeding wordt berekend pro rata het aandeel van de elektriciteitsdistributienetbeheerders in het aantal te banken certificaten en is gebaseerd op de werkelijke externe financieringskosten.

Het Vlaamse Gewest is enkel gehouden de vergoeding voor geïmmobiliseerde middelen te betalen in de mate de elektriciteitsdistributienetbeheerders de vergoeding jaarlijks aanvragen en aan het Vlaams Energieagentschap bewijsstukken voorleggen die de werkelijke externe financieringskosten en de markconformiteit ervan staven.

***Gemiddelde periode (in jaren) waarvoor de DAEB wordt toegewezen** en aandeel van de toewijzingen voor een periode van **meer dan 10 jaar** (in procenten) per sector. Gelieve te vermelden in welke sectoren DAEB's zijn toegewezen voor een periode van meer dan 10 jaar en uit te leggen hoe deze periode kan worden gerechtvaardigd.*

De banking-regeling is ingevoerd bij besluit van de Vlaamse Regering van 10 januari 2014 tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de banking van groenestroomcertificaten en warmte-krachtcertificaten door de netbeheerders (B.S. 14 februari 2014) en loopt ten einde op 1 juli 2016.

Bovendien wordt in artikel 6.4.14/1, § 3 van het Energiebesluit uitdrukkelijk bepaald dat een verlenging van de respectievelijke bankingverplichting slechts mogelijk is voor zover de totale duur van de bankingperiode de tien jaar niet overschrijdt.

*Worden (in de regel) **uitsluitende of bijzondere rechten** aan de ondernemingen toegekend?*

Niet van toepassing voor de periode 2014-2015.

*Welke **steuninstrumenten** zijn gebruikt (rechtstreekse subsidies, garanties, enz.)?*

Er is sprake van een rechtstreekse subsidie aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders, na aanvraag bij het Vlaams Energieagentschap.

*Wat is het gebruikelijke **compensatiemechanisme** voor de betrokken diensten? Gelieve daarbij aan te geven of een methode op basis van kostentoerekening dan de Net Avoided Cost-methode wordt toegepast.*

De compensatie verleend aan de netbeheerders is niet hoger dan hetgeen nodig is om de door de onderneming voor het beheer van de dienst gemaakte nettokosten te dekken. Integendeel, er wordt slechts een vergoeding verleend voor banking van certificaten die lager ligt dan de wettelijke rentevoet (en waarbij de waarde van het gebankte kapitaal is vastgesteld met 93 euro per groenestroomcertificaat en 27 euro per warmtekrachtcertificaat terwijl de aankoopprijs voor de netbeheerders veelal hoger was, bv. 450 euro voor PV-certificaten).

Gebruikelijke *regelingen om overcompensatie te vermijden en terug te betalen.*

In artikel 6.4.14/2, §1, eerste lid van het Energiebesluit wordt dan ook bepaald dat de kosten voor de openbaredienstverplichtingen, die de van de overheid verkregen vergoedingen overschrijden, als een financiële openbaredienstverplichting voor de elektriciteitsdistributienetbeheerders en voor de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit moeten beschouwd worden, en bijgevolg niet vergoed worden.

Artikel 11.1.3 van het Energiebesluit bepaalt bovendien het volgende:

“De ambtenaren van het Vlaams Energieagentschap worden aangesteld om de nodige controles met betrekking tot de naleving van artikel 6.4.14/1 en artikel 6.4.14/2 uit te voeren.

De elektriciteitsdistributienetbeheerders bezorgen het Vlaams Energieagentschap op eenvoudig verzoek alle relevante informatie die bewijst dat de verkregen vergoeding niet hoger is dan hetgeen nodig is *ter dekking van de netto-kosten van de uitvoering van de openbaredienstverplichtingen*, vermeld in artikel 6.4.14/1.

Wanneer het Vlaams Energieagentschap vaststelt dat een elektriciteitsdistributienetbeheerder niet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 6.4.14/1 of artikel 6.4.14/2 voldoet, dan worden de *eventueel onterecht uitgekeerde vergoedingen teruggevorderd*.

Het Vlaams Energieagentschap houdt in dit kader tot tien jaar na afloop van de verplichting, vermeld in artikel 6.4.14/1, alle gegevens bij die noodzakelijk zijn om vast te stellen of de verleende vergoeding met het besluit 2012/21/EU verenigbaar is en houdt die ter beschikking van de Europese Commissie.

Geeft u kort aan hoe de transparantievereisten (zie artikel 7 van het DAEB-besluit van 2012 voor steun van meer dan 15 miljoen EUR aan ondernemingen die ook activiteiten heeft buiten de DAEB) worden nageleefd. Gelieve in uw antwoord ook een aantal relevante voorbeelden van voor dit doel gepubliceerde informatie te geven (bv. links naar websites of andere referenties), aan te geven of u een centrale website heeft waarop u deze informatie voor alle betrokken steunmaatregelen in uw lidstaat publiceert (en zo ja, de link naar deze website te geven) of uit te leggen of en hoe de publicatie plaatsvindt op het niveau waarop de steun wordt verleend (bv. centraal, regionaal of lokaal niveau).

Er is geen sprake van een compensatie van meer dan 15 miljoen euro die wordt verleend aan een onderneming die ook activiteiten heeft buiten de dienst van algemeen economisch belang.

Bedrag van de toegekende steun

Totaalbedrag van de verleende steun (in miljoen EUR) Dit omvat alle op uw grondgebied verleende steun, óók die van de regionale en lokale overheden. **(A+B+C)**

2014	2015
2,8	2,52
A: Door de nationale centrale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR)	
2014	2015
0	0
B: Door de regionale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR)	
2014	2015
2,8	2,52
C: Door de lokale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR)	
2014	2015
0	0
Aandeel van de uitgaven per steuninstrument (rechtstreekse subsidie, garanties, enz.) (voor zover beschikbaar)	
2014	2015
100% rechtstreekse subsidie	100% rechtstreekse subsidie

Aanvullende kwantitatieve gegevens (bijv. aantal begunstigden per sector, gemiddeld steunbedrag, omvang van de ondernemingen)	
2014	2015
Aantal begunstigden = 11	Aantal begunstigden = 11
Gemiddelde vergoeding per netbeheerder = 254.546 euro	Gemiddelde vergoeding per netbeheerder = 229.091 euro

III. BESCHRIJVING VAN DE TOEPASSING VAN DE DAEB-KADERREGELING VAN 2012

De Vlaamse overheid maakt voor voormelde diensten geen toepassing van de DAEB-Kaderregeling.

De compensatie voor banking bedraagt ook niet meer dan 15 miljoen euro per jaar..

E. Activiteiten van natuur-gebonden aard

I. FACULTATIEVE RAPORTERING OVER DIENSTEN VAN ALGEMEEN BELANG EN KWALIFICATIE ALS STAATSTEUN

a) Omschrijving DA(E)B

De met overheidsmiddelen gefinancierde in Vlaanderen verrichte diensten voor activiteiten van natuurgebonden aard behelzen onder meer het volgende:

1. Aankoop en inrichting van gronden als natuurreservaat en oprichting en beheer van bezoekerscentra aldaar door erkende verenigingen.

Het Vlaamse Gewest kent, op basis van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997 en het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 2003, aan erkende terreinbeherende natuurverenigingen subsidies toe voor de aankoop van waardevolle natuurgronden binnen haar grondgebied met het oog op de oprichting van een erkend natuurreservaat ("aankoopsubsidie"), alsook voor de vergoeding van de werkingskosten van bezoekerscentra in erkende natuurreservaten (onthaal van publiek). Deze laatste "onthaalsubsidie" maakt het mogelijk voor de natuurverenigingen om binnen wandelafstand van een erkend natuurreservaat een bezoekerscentrum te openen in overeenstemming met de door de overheid vastgestelde voorwaarden. Verder worden er subsidies verleend voor het natuurbehoud en -beheer in erkende natuurreservaten.

2. Uitvoeren van milieu- en natuurgerichte taken door specifieke actoren met inzet van doelgroepwerknemers (Besluit van de Vlaamse regering van Regering van 28 maart 2014 houdende toekenning van compensatie aan verschillende actoren voor milieugerelateerde taken, uitgevoerd door doelgroepwerknemers).

b) Toelichting waarom het DAEB-besluit of de DAEB-kaderegeling niet van toepassing zijn omdat andere instrumenten voor het beheer van toepassing zijn (doorrekening aan eindgebruikers, vier voorwaarden van het arrest Altmak, de minimis, ...)

Wat de voormelde activiteiten onder a), 1 betreft is de Vlaamse overheid **in primaire orde** van oordeel dat deze activiteiten integraal buiten de regels van de mededinging en staatssteun vallen. De argumentatie hiervoor is terug te vinden sub c).

Op heden onderzoekt DG Concurrentie een klacht met betrekking tot de aankoopsubsidies en onthaalsubsidies. Het Vlaamse Gewest wacht het einde van het onderzoek af en zal dan, indien nodig, de gepaste stappen ondernemen, zoals een eventuele rapportering als bedoeld in artikel 9 van het DAEB-besluit en punt 62 van de DAEB-kaderegeling. Indien DG Concurrentie tot het besluit zou komen dat de aankoop- en onthaalsubsidies toch steunmaatregelen uitmaken in de zin van de Europese staatssteunregels, meent het Vlaamse Gewest immers dat deze subsidies onder het toepassingsgebied vallen van het DAEB-besluit of de DAEB-kaderegeling.

Wat de voormelde steun onder a), 2 betreft heeft de Vlaamse Regering de regels van het DAEB-besluit van toepassing verklaard, omdat deze steun aan actoren gekoppeld is aan de inzet van doelgroepwerknemers, waarvoor in een ruimer kader het ALTMARK-pakket van toepassing is verklaard. De rapportering over verleende compensaties door de Vlaamse overheid voor de natuurgebonden activiteiten van actoren is, weergegeven zoals conform het rapporteringsjabloon onder deel II.

c) Toelichting waarom de waarom de staatsteunregels niet van toepassing zijn wegens de niet-economische aard van de activiteiten

Het Vlaamse Gewest meent dat **subsidies aankoop en inrichting en beheer van gronden als natuurreserveaat en oprichting en beheer van bezoekerscentra aldaar door erkende verenigingen**, geen steun vormen in de zin van de Europese staatssteunregels aangezien de voorwaarden daarvoor niet vervuld zijn. Met name laten deze subsidies de natuurverenigingen toe de hun door de overheid toevertrouwde niet-economische taken van natuurbescherming en –behoud, alsook van natuureducatie en –voorlichting, te vervullen. De activiteiten van natuurbescherming en –behoud zijn activiteiten met een doel van algemeen belang, ter bescherming van het milieu en belangrijk voor de instandhouding van de biodiversiteit en het natuurgroen in Vlaanderen. Er is dus geen sprake van een economische activiteit. Dit wordt ook bevestigd in de recente “Commission Notice on the notion of State aid as referred to in Article 107(1) TFEU”. Punt 34 van deze Commission Notice stelt immers:

“Taking into account their particular nature, certain activities related to culture, heritage and nature conservation may be organised in a non-commercial way and thus be non-economic in nature. Public funding thereof may therefore not constitute State aid. The Commission considers that public funding of a cultural or heritage conservation activity accessible to the general public free of charge fulfils a purely social and cultural purpose which is non-economic in nature. In the same vein, the fact that visitors of a cultural institution or participants in a cultural or heritage conservation activity, including nature conservation, open to the general public are required to pay a monetary contribution that only covers a fraction of the true costs does not alter the non-economic nature of that activity, as it cannot be considered genuine remuneration for the service provided.”

De secundaire activiteiten van houtkap, en maaien/begrazen zijn ondergeschikt aan en inherent verbonden met de niet-economische activiteit van natuurbescherming en –behoud. De opbrengsten van deze secundaire activiteiten worden bovendien geherinvesteerd in de niet-economische kernactiviteit. Ook de secundaire activiteiten in de bezoekerscentra betreffen louter nevenactiviteiten in het kader en ten dienste van de kernactiviteiten van natuurbescherming en –behoud en natuureducatie en –voorlichting. Ook de inkomsten vanuit de bezoekerscentra dienen mee om de kosten van de kernactiviteiten te financieren.

Daarenboven verstrekken de aankoopsubsidies geen economisch voordeel aan de natuurverenigingen, nu de natuurverenigingen de met subsidies aangekochte gronden niet vrij kunnen vervreemden.

Tenslotte is er evenmin sprake van een vervalsing van de mededinging, noch van een ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer tussen lidstaten. Voor de faciliteiten verbonden aan de niet-economische activiteit van natuurbescherming bevestigt de recente “Commission Notice” zelfs uitdrukkelijk het ontbreken van een ongunstige beïnvloeding de interstatenhandel. Zo stelt voetnoot 50:

“the Commission considers that public financing to customary amenities that are provided in the context of non-economic culture and heritage conservation activities (for instance, a shop, bar, or paid cloakroom in a museum) normally has no effect on trade.” between Member States.”

II. BESCHRIJVING VAN DE TOEPASSING VAN HET DAEB-BESLUIT VAN 2012

Duidelijke en volledige beschrijving van hoe de betrokken diensten in uw lidstaat worden georganiseerd.

*Welk soort diensten is in de betrokken sector in uw lidstaat aangemerkt als DAEB?
Geef u een zo duidelijk mogelijke beschrijving van de inhoud van de als DAEB toegewezen diensten*

In uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014 houdende toekenning van **compensatie aan verschillende actoren voor milieugerelateerde taken, uitgevoerd door doelgroepwerknemers** worden diensten door actoren (niet zijnde gemeenten), die verband houden met behoud van biodiversiteit, habitats en soorten vergoed.

Actoren (elke grondgebruiker, grondeigenaar, bosgroep, regionaal landschap of wildbeheereenheid) kunnen compensatie ontvangen voor natuurgebonden taken (groenjobs) die ze door doelgroepwerknemers laten uitvoeren en op voorwaarde dat de werkzaamheden betrekking hebben op de volgende soorten terreinen:

1° erkende natuurreservaten als vermeld in artikel 32 tot en met 36 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;

2° natuurgebieden waarvoor de procedure voor erkenning conform artikel 32 tot en met 36 van het voormelde decreet niet is afgerond;

3° bossen waarin werkzaamheden worden uitgevoerd onder coördinatie van een bosgroep;

4° terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek.

Deze regeling valt onder het toepassingsgebied van artikel 2.1.a en 2.1.c van het DAEB-besluit. Dit laatste dient te worden beschouwd als een afgeleide voor de sociale inclusie van kwetsbare groepen. In het luik "biodiversiteitsbeleid" van de ministeriële beleidsnota 2014-2019 wordt immers gesteld dat Vlaanderen maximaal dient in te zetten op samenwerking en integratie tussen beleidsvelden en sectoren met het oog op behoud en versterking van de biodiversiteit.

Doelgroepwerknemers zijn de werknemers, vermeld in:

a) artikel 5 van het decreet van 14 juli 1998 inzake sociale werkplaatsen;

b) artikel 79, § 1, van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006;

c) artikel 2, 3°, van het decreet van 22 december 2006 houdende de lokale diensteneconomie.

De activiteiten die in aanmerking komen voor compensatie worden in hetzelfde besluit gespecificeerd.

*Wat zijn de (gebruikelijke) **vormen van toewijzing**? Wanneer voor een bepaalde sector standaardmodellen voor toewijzingen worden gebruikt, voeg deze dan hierbij.*

Er wordt geen standaardmodel gebruikt. De ingediende aanvragen worden afgetoetst aan de voorwaarden van het besluit van de Vlaamse Regering van 28/03/2014. De aangevraagde compensatie wordt toegekend wanneer zij voldoet aan deze voorwaarden en er voldoende beschikbare kredieten zijn.

***Gemiddelde periode (in jaren) waarvoor de DAEB wordt toegewezen en aandeel van de toewijzingen voor een periode van meer dan 10 jaar (in procenten) per sector.**
Gelieve te vermelden in welke sectoren DAEB's zijn toegewezen voor een periode van meer dan 10 jaar en uit te leggen hoe deze periode kan worden gerechtvaardigd.*

De duur waarvoor de DAEB wordt toegewezen aan een actor is 3 jaar, gekoppeld aan het indienen van een toetredingscontract en werkplannen. Er wordt geopteerd voor een periode van drie jaar om het werkveld de mogelijkheid te bieden flexibel in te spelen op het bereiken van natuurdoelen zoals de instandhoudingsdoelstellingen voor de speciale beschermingszones en de Europees te beschermen soorten of uitvoering van soortenbeschermingsprogramma's.

*Worden (in de regel) **uitsluitende of bijzondere rechten** aan de ondernemingen toegekend?*

Niet van toepassing.	
<i>Welke steuninstrumenten zijn gebruikt (rechtstreekse subsidies, garanties, enz.)?</i>	
Subsidies	
<i>Wat is het gebruikelijke compensatiemechanisme voor de betrokken diensten? Gelieve daarbij aan te geven of een methode op basis van kostentoerekening dan de Net Avoided Cost-methode wordt toegepast.</i>	
Per takenpakket (= 600 uren) bedraagt de compensatie forfaitair 5.250 euro. De compensatie omvat alleen de vergoeding voor de taken die worden uitgevoerd door de doelgroepwerknemer.	
<i>Gebruikelijke regelingen om overcompensatie te vermijden en terug te betalen.</i>	
De compensatie omvat alleen de vergoeding voor de taken uitgevoerd door de doelgroepwerknemer. Ze kan niet worden gecombineerd met andere compensaties van de Vlaamse Overheid voor dezelfde taken.	
De ministeriële besluiten die de compensaties toekennen bepalen systematisch dat de actor de verleende compensatie moet terugbetalen als de voorwaarden waaronder de compensatie werd verleend, niet werden nageleefd; de compensatie niet werd aangewend voor de doeleinden waarvoor ze werd verleend of het uitoefenen van controle door het Agentschap voor Natuur en Bos op het aanwenden van de compensatie wordt verhinderd.	
Geeft u kort aan hoe de transparantievereisten (zie artikel 7 van het DAEB-besluit van 2012 voor steun van meer dan 15 miljoen EUR aan ondernemingen die ook activiteiten heeft buiten de DAEB) worden nageleefd. Gelieve in uw antwoord ook een aantal relevante voorbeelden van voor dit doel gepubliceerde informatie te geven (bv. links naar websites of andere referenties), aan te geven of u een centrale website heeft waarop u deze informatie voor alle betrokken steunmaatregelen in uw lidstaat publiceert (en zo ja, de link naar deze website te geven) of uit te leggen of en hoe de publicatie plaatsvindt op het niveau waarop de steun wordt verleend (bv. centraal, regionaal of lokaal niveau).	
Niet van toepassing	
Bedrag van de toegekende steun	
Totaalbedrag van de verleende steun (in miljoen EUR) Dit omvat alle op uw grondgebied verleende steun, óók die van de regionale en lokale overheden. (A+B+C)	
2014	2015
Nihil (besluit van toepassing vanaf 01.01.2015)	1,2705 Mio EUR begroot, waarvan: 0,635250 Mio EUR (uitbetaalde voorschotten); 0,635250 Mio EUR (maximaal uit te betalen saldi)
A: Door de nationale centrale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR)	
2014	2015

0	0
B: Door de regionale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR)	
2014	2015
Nihil (besluit van toepassing vanaf 01.01.2015)	1,2705 Mio EUR begroot, waarvan: 0,635250 Mio EUR (uitbetaalde voorschotten); 0,635250 Mio EUR (maximaal uit te betalen saldi)
C: Door de lokale overheden betaald totaalbedrag van de steun (in miljoen EUR)	
2014	2015
0	0
Aandeel van de uitgaven per steuninstrument (rechtstreekse subsidie, garanties, enz.) (voor zover beschikbaar)	
2014	2015

Aanvullende kwantitatieve gegevens (bijv. aantal begunstigden per sector, gemiddeld steunbedrag, omvang van de ondernemingen)	
2014	2015
niet van toepassing	niet-beschikbaar

III. **BESCHRIJVING VAN DE TOEPASSING VAN DE DAEB-KADERREGELING VAN 2012**

De Vlaamse overheid maakt voor voormelde diensten geen toepassing van de DAEB-Kaderregeling.

Beleidsdomein Werk en Sociale Economie

Hieronder volgt een rapportering op basis art. 9 van het DAEB Besluit van 20 december 2011 voor het Vlaamse beleidsdomein Werk en Sociale Economie (WSE). In de periode 2014-2015 waren er binnen het beleidsdomein WSE 6 maatregelen operationeel die gebaseerd zijn op het DAEB Besluit.

Het gaat specifiek over de volgende maatregelen: loopbaanbegeleiding voor werknemers, ondersteuningsorgaan Sociale Economie, het verstrekken van beroepstechnische ondernemerschapopleidingen toegewezen door Syntra Vlaanderen, activiteitencoöperaties, lokale diensteneconomie en 4 ESF-oproepen inzake sociale inclusie en armoedebestrijding.

Hieronder volgt een beknopte algemene beschrijving van deze maatregelen binnen het beleidsdomein WSE, met inbegrip van hun algemene kenmerken.

1. Beschrijving van de toepassing van het DAEB-besluit

De maatregelen loopbaanbegeleiding, ondersteuningsorgaan sociale economie, beroepstechnische ondernemerschapopleidingen vallen onder punt 5) andere DAEB-compensaties van maximaal 15 miljoen Euro (art. 2 lid 1 onder a)).

De maatregel activiteitencoöperaties, lokale diensteneconomie (deel WSE) en ESF-oproepen vallen onder punt 2) sociale diensten, c) toegang tot de arbeidsmarkt en herintreding (art. 2 lid 1 onder c)).

De Vlaamse Overheid heeft voor elk van deze maatregelen bepaald dat het een dienstverlening is die de samenleving ten goede komt en dat deze diensten op een hoogstaande en kwalitatieve wijze worden aangeboden.

De uitvoerders van deze diensten ontvangen een mandaat van de Vlaamse Overheid indien ze aan de vooropgestelde voorwaarden voldoen. Deze voorwaarden zijn evenredig en niet-discriminatoir, en hebben betrekking op de eisen inzake kwaliteit en uitvoering van de dienst. In een aantal gevallen kunnen de gemandateerde dienstverleners ook worden gekozen op basis van een openbare aanbestedingsprocedure of een open oproep.

De periode voor toewijzing varieert meestal meestal van 2 tot 6 jaar afhankelijk van de maatregel. Soms kunnen er ook kortlopende opdrachten worden toegewezen van 6 maanden tot 1 jaar.

Het compensatiemechanisme varieert ook tussen de verschillende maatregelen. De prijs kan bepaald worden op basis van de openbare aanbestedingsprocedure, in combinatie met vooraf bepaalde richtprijzen of kan een vast bedrag zijn dat op voorhand op basis van objectieve parameters is vastgesteld. Voor alle maatregelen geldt dat er controlemomenten zijn ingebouwd om na te gaan of de prijs en de parameters nog steeds in overeenstemming zijn en eventueel moeten worden aangepast voor een volgende periode. Daarnaast is er ook controle voorzien op de uitvoering en wanneer hierop misbruiken worden vastgesteld, worden de compensaties teruggevorderd.

Het totaalbedrag van de toegekende steun en het aantal mandaten varieert sterk per maatregel:

Maatregel	2014		2015	
	Bedrag	Mandaten	Bedrag	Mandaten
Loopbaanbegeleiding	€ 8.876.000,00	129	€ 12.408.000,00	176
Ondersteuningsorgaan	€ 1.105.804,48	1	€ 815.502,49	1
Beroepstechnische ondernemersopleidingen	€ 1.476.966,68	70	€ 1.118.974,95	86
Activiteitencoöperaties	€ 750.000,00	5	€ 750.000,00	5
Lokale Diensteneconomie	€ 20.253.779,39	263	€ 21.251.000,00	225
ESF	/	/	€ 1.433.830,85	30
Totaal	€ 32.462.550,55	/	€ 37.777.308,29	/

2. Moeilijkheden bij de toepassing van het DAEB-besluit of de DAEB-kaderregeling

De basisprincipes inzake compensatie, berekening kosten en redelijke winst in de huidige DAEB regelgeving zijn geschreven vanuit een economische logica die hoofdzakelijk toepasbaar is voor economische dienstverleningen, inzake netwerkindustrieën of vergelijkbare sectoren. Dit toepassen op de dienstverlening en subsidiëring in het kader van Werk en Sociale Economie is moeilijker en zeker niet in alle aspecten toepasbaar.

Werken met begrippen als redelijke winst, rendement op kapitaal of andere winstgevendheidsindicatoren en swaprentes passen in een bedrijfscontext, maar zijn niet zomaar in te passen bij bijvoorbeeld de subsidiëring van opleidingen, herintredingsmaatregelen voor werkzoekenden of dienstverleningen waarbij het sociale karakter primeert en waarbij het verwerven van winst niet altijd een doel is. Als er vergoedingen worden bepaald voor het uitvoeren van een dienstverlening, wordt dit veelal bepaald op verwachte kosten maar zonder rekening te houden met een redelijke winstpercentage. Het toepassen van redelijke winst in een dergelijke context roept vooral veel vragen en onduidelijkheden op bij zowel beleidsmakers als bij de dienstverleners op het terrein.

De controle op de uitvoering van een publieke opdracht en de daarvoor gebruikte financiële middelen is vanzelfsprekend belangrijk, maar de manier waarop de huidige DAEB-regels zijn opgesteld zijn in de praktijk niet werkbaar als er zeer groot aantal dienstverleners voor een bepaalde maatregel een mandaat krijgen toegewezen. De administratieve last die momenteel wordt opgelegd binnen de DAEB regelgeving is zeker voor kleinere maatregelen (<15 miljoen euro) zwaar en vereist een extra overheidsinvestering die niet proportioneel is.

Om er voor te zorgen dat de financiering van dienstverleners in het kader van meer sociale DAEB's in de toekomst op een correcte en rechtszekere wijze gewaarborgd blijft, is het een noodzaak om de DAEB-regelgeving in dit opzicht te herschrijven en rekening te houden met de eigenheid van diverse dienstverleners. Momenteel is er op het terrein en in de praktijk veelal sprake van een onduidelijkheid die naar best vermogen wordt ingevuld, maar zonder enige juridische zekerheid.

3. Klachten van derden
Nihil

4. Diversen
Nihil

Draft rapport staatssteun in het kader van het DAEB-besluit

Sector: ziekenhuizen

• BESCHRIJVING VAN DE TOEPASSING VAN HET DAEB-BESLUIT EN DE DAEB-KADERREGELING EN TOEGEKEND BEDRAG

1) Ziekenhuizen (art. 2, lid 1, onder b)

- Beschrijving van de inhoud van de als DAEB toegewezen diensten

I) FEDERALE OVERHEID

Alle Belgische ziekenhuizen, ongeacht hun aard, grootte of rechtsvorm, vervullen in wezen dezelfde dienst van algemeen economisch belang (hierna DAEB genoemd), namelijk het verlenen van ziekenhuiszorg. Deze DAEB is omschreven door de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinstellingen (hierna ziekenhuiswet genoemd), en door haar uitvoeringsbesluiten. Sommige ziekenhuizen kunnen echter ook belast zijn met andere DAEB's die eventueel hun eigen financieringsmechanisme kennen.

La mission dévolue aux hôpitaux est définie essentiellement à l'article 2 loi sur les hôpitaux, qui dispose :

« Pour l'application de la présente loi coordonnée sont considérés comme hôpitaux, les établissements de soins de santé où des examens et/ou des traitements spécifiques de médecine spécialisée, relevant de la médecine, de la chirurgie et éventuellement de l'obstétrique, peuvent être effectués ou appliqués à tout moment dans un contexte pluridisciplinaire, dans les conditions de soins et le cadre médical, médico-technique, paramédical et logistique requis et appropriés, pour ou à des patients qui y sont admis et peuvent y séjourner, parce que leur état de santé exige cet ensemble de soins afin de traiter ou de soulager la maladie, de rétablir ou d'améliorer l'état de santé ou de stabiliser les lésions dans les plus brefs délais.

Ces hôpitaux remplissent une mission d'intérêt général ».

Artikel 2 van de ziekenhuiswet bevat de basiskenmerken waaraan een verzorgingsinstelling moet voldoen om zich een “ziekenhuis” te kunnen noemen. Het bepaalt meteen ook, in

algemene termen, de openbare dienstverlening waarvoor het ziekenhuis een financiering ontvangt. Het staat vast dat de dienstverlening in een pluridisciplinaire context en binnen een aangepaste omkadering moet gebeuren. De patiënt moet ook steeds kunnen overnachten in de instelling.

Die noodzakelijke omkadering wordt verder gedefinieerd in de zogenaamde erkenningsnormen. Deze normen garanderen een minimaal kwaliteitsniveau waaraan de openbare dienstverlening van een ziekenhuis moet voldoen. Indien de verzorgingsinstelling aan de erkenningsnormen beantwoordt, dan kan de instelling een “erkenning” bekomen van de bevoegde regionale overheid.

De erkenningsnormen bepalen de noodzakelijke medische, medisch-technische en logistieke omkadering en bestaan in hoofdzaak uit functionele, architecturale en personeelsnormen. L'agrément octroyé porte, à la fois, sur l'hôpital dans son ensemble, en vertu de l'arrêté royal du 23 octobre 1964 portant fixation des normes auxquelles les hôpitaux et leurs services doivent répondre, à la fois, sur chacun des services, fonctions et programmes de soins hospitaliers que l'hôpital exploite.

En d'autres termes, les normes assurent que les hôpitaux remplissent correctement leur mission d'intérêt général. À cet effet, les entités fédérées effectuent les inspections nécessaires et prennent des arrêtés individuels d'agrément si les services hospitaliers satisfont aux normes.

Voor elke ziekenhuisfunctie, - dienst of zorgprogramma zijn er specifieke normen.

Niet elke verzorgingsinstelling kan echter een financiering ontvangen. Om het financieel evenwicht van het Belgische ziekenhuissysteem in stand te houden, bestaat er een planning van het aanbod. Enkel inrichtingen die in een zogenaamde programmatie opgenomen zijn, komen principieel in aanmerking om een financiering te krijgen voor hun dienstverlening.

Samengevat wordt de dienstverlening van een ziekenhuis geregeerd door 3 grote principes uit de ziekenhuiswetgeving: programmatie, erkenning en financiering. In eerste instantie moet de verzorgingsinstelling voldoen aan de definitie van artikel 2 van de ziekenhuiswet. Daarna wordt de beslissing genomen of de dienstverlening van een ziekenhuis wel past in een programma, waarna de diensten, functies, zorgprogramma's,... van het ziekenhuis door de bevoegde overheid kunnen erkend worden als de erkenningsnormen vervuld zijn. Pas als deze drie voorwaarden vervuld zijn, kan de financierende overheid, wat in het kader van de ziekenhuisfinanciering in hoofdzaak de federale overheid is, overgaan tot de effectieve toewijzing van de financiering.

À cette mission unique s'ajoute, pour les hôpitaux die beschikken over een functie « Mobile Urgentiegroep » en/of « spoedgevallenzorg », un SIEG complémentaire : l'aide médicale urgente, au sens de la loi du 8 juillet 1964 relative à l'aide médicale urgente.

II) SPECIFIEK VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De staatshervorming van 2014 droeg de financiering van de investering onder het luik A1-A3 over aan de Vlaamse overheid. Dit kent echter slechts een financiële impact vanaf 2016, waarbij nog een aantal concrete modaliteiten verder dienen uitgewerkt te werken. In de periode 2014-15 werden enkel financiële engagementen aangegaan onder de regelgeving die reeds in de vorige rapportering werd besproken. Voor de concrete toezeggingen in 2014-15 kunnen we ons bijgevolg beperken tot het regelgevend kader uit de vorige rapportering.

In 2014-15 subsidieerde de Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (hierna "VIPA") nog bepaalde investeringen die niet door de federale financiering worden gedekt. Daarnaast kan de Vlaamse Gemeenschap een waarborg verstrekken voor leningen voor gesubsidieerde investeringen. Het voorgaande wordt nader geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de verzorgingsvoorzieningen (hierna "sectorbesluit"), het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringssubsidies, verstrekt door het VIPA en het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 tot facilitering van de infrastructuurfinanciering via de alternatieve investeringswaarborg, verstrekt door het VIPA.

III) REGION WALLONNE

Les hôpitaux sont entendus par la loi du 10 juillet 2008 relative aux hôpitaux (article 2) comme les établissements de soins de santé où des examens et/ou des traitements spécifiques de médecine spécialisée, relevant de la médecine, de la chirurgie et éventuellement de l'obstétrique, peuvent être effectués ou appliqués à tout moment dans un contexte pluridisciplinaire, dans les conditions de soins et le cadre médical, médico-technique, paramédical et logistique requis et appropriés, pour ou à des patients qui y sont admis et peuvent y séjourner, parce que leur état de santé exige cet ensemble de soins afin de traiter ou de soulager la maladie, de rétablir ou d'améliorer l'état de santé ou de stabiliser les lésions dans les plus brefs délais.

Ces hôpitaux remplissent une mission d'intérêt général.

Suite à la Sixième Réforme de l'Etat, la Région wallonne est devenue compétente en matière de politique hospitalière pour l'édiction des normes d'agrément auxquelles les hôpitaux, les services hospitaliers, les programmes de soins et les fonctions hospitalières doivent répondre.

La compétence relative au financement des infrastructures hospitalières (sous-parties A1 et A3 du budget des moyens financiers) lui a également été transférée.

De manière générale, l'Etat fédéral reste compétent pour la législation organique, les règles de base relatives à la programmation et le financement de l'exploitation lorsqu'il est organisé par la législation organique.

IV) GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (hierna GGC genoemd) regelt en beheert de gemeenschapsbevoegdheden in het Brusselse Gewest die gemeenschappelijk zijn voor beide gemeenschappen (Franstalig en Nederlandstalig).

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kunnen de instellingen die bevoegd zijn voor de zogenaamde persoonsgebonden materies (gezondheid en sociale bijstand) kiezen tot welke gemeenschap ze behoren. Of ze kunnen ervoor opteren om die keuze niet te maken. In dat laatste geval vallen ze onder de bevoegdheid van de GGC en worden ze ook wel 'bicommunautaire instellingen' of 'bipersoonsgebonden instellingen' genoemd.

Een ziekenhuis is een instelling zoals bedoeld in de artikelen 2,3 en 7 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen (hierna ziekenhuiswet genoemd). Een psychiatrisch verzorgingstehuis is een doorgangstehuis ten behoeve van psychiatrische patiënten zoals bedoeld in artikel 6 van de ziekenhuiswet.

Deze instellingen vervullen een opdracht van algemeen belang.

- Wat is de gebruikelijke vorm van toewijzing ?

I) FEDERALE OVERHEID

Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, bestaat het mandaat aan de ziekenhuizen uit verschillende beslissingen die op verschillende bevoegdheidsniveaus worden genomen: de programmatie, de erkenning, de financiering.

Een ziekenhuisdienst, een ziekenhuisfunctie of een zorgprogramma is desgevallend opgenomen in een programmatie. Het is de federale overheid die de eventuele programmatie vastlegt en dus beslist **hoeveel diensten, functies, zorgprogramma's,... een financiering kunnen ontvangen.**

Niet zomaar elke medische dienst, functie, medisch-technische dienst of zorgprogramma wordt gefinancierd. De bevoegde regionale overheden inspecteren de ziekenhuizen en reiken bij een positieve evaluatie erkenningen uit aan de geprogrammeerde diensten, functies en zorgprogramma's. De bevoegde regionale overheden bepalen met andere woorden **welke ziekenhuizen in aanmerking komen voor een financiering.** De bevoegde regionale overheid neemt daartoe individuele erkenningsbeslissingen.

Het sluitstuk wordt echter gevormd door de beslissing om financiering toe te kennen. Het zogenaamde '**budget van financiële middelen**' wordt **door de federale minister van**

Volksgezondheid voor ieder ziekenhuis afzonderlijk vastgesteld en toegekend, binnen een jaarlijks (corresponderend met een kalenderjaar) globaal budget dat bij een aan de Ministerraad voorgelegd koninklijk besluit wordt vastgelegd.¹

De minister deelt de individuele en met redenen omklede beslissing mee aan de beheerder van het ziekenhuis. De beslissing wordt tevens ter kennis gebracht aan de afdeling financiering van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen.² Deze raad bestaat uit experts, vertegenwoordigers van ziekenhuisbeheerders, vertegenwoordigers van artsen en verpleegkundigen en vertegenwoordigers van de ziekteverzekeringsinstellingen.³

II) SPECIFIEK VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De modaliteiten van toewijzing voor het geldende regelgevende kader in 2014-15 worden geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringsubsidies, verstrekt door het VIPA. De procedure bestaat uit 3 stappen:

- zorgstrategisch plan
- technisch-financieel plan en principieel akkoord
- gebruikstoelage

In het zorgstrategisch plan formuleert het ziekenhuis haar visie over 10 jaar m.b.t. het geplande zorgaanbod in de regio en haar geplande rol hierin. Na de goedkeuring van het zorgstrategisch plan, kan het ziekenhuis een aanvraag tot goedkeuring van het technisch-financieel plan en tot het verkrijgen van het principieel akkoord indienen bij het VIPA. Er worden drie adviezen (financieel, functioneel en bouwtechnisch) verstrekt, waarna het dossier op een coördinatiecommissie wordt gebracht. Mits gunstig advies van deze commissie, kan de minister een principieel akkoord verstrekken in functie van de beschikbare financiële middelen. Binnen de twee jaar na dit principieel akkoord, dient de instelling een aanvangsbevel te vertrekken. Ten vroegste het kalenderjaar dat volgt op dit aanvangsbevel, kan voor de eerste keer een gebruikstoelage worden aangevraagd.

In 2014 legde het INR op dat het kapitaalsaldo van alle gebruikstoelagen ineens budgettair diende aangerekend te worden. Gezien die budgettaire volledige aanrekening, kregen de ziekenhuizen ook de mogelijkheid om het openstaande kapitaalsaldo van de gebruikstoelagen ineens uitbetaald te krijgen.

De waarborgverstrekking wordt geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 tot facilitering van de infrastructuurfinanciering via de alternatieve investeringswaarborg, verstrekt door het VIPA. Mits gunstig financieel advies, kan VIPA tot een plafondbedrag leningen waarborgen. De instelling betaalt hiervoor een waarborgpremie en dient toestemming te verlenen aan VIPA tot vestiging van zekerheden.

¹ Art. 95, eerste lid, ziekenhuiswet

² Art. 108 ziekenhuiswet

³ Art. 33 ziekenhuiswet

III) REGION WALLONNE

Les hôpitaux ressortissants des compétences de la Région wallonne doivent être agréés conformément à la loi sur les hôpitaux et à ses arrêtés d'exécution.

Cet agrément prend la forme d'un arrêté ministériel signé par le Ministre wallon qui a la Santé dans ses attributions et identifie l'ensemble des services, fonctions, sections, services médico-techniques et programmes de soins agréés dans l'établissement, ainsi que le nombre de lits.

IV) GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

De GGC kan een financiële tegemoetkoming verlenen om de kosten voor de nieuwbouw-, uitbreidings- en herconditioneringswerken, de uitrusting en de apparatuur van ziekenhuizen of psychiatrische verzorgingstehuizen te dekken. Zij kan eveneens een waarborg verlenen op het saldo van het betoelaagbaar bedrag dat niet door haar financiële tegemoetkoming wordt gedekt.

De gezamenlijke toepassing van de toekenning van de financiële tegemoetkoming van de GGC en van de waarborg kan niet leiden tot tussenkomsten die de maximale kostprijs overschrijden. De regels met betrekking tot de financiële tegemoetkoming en de waarborg van de GGC worden bepaald door het besluit van 10 oktober 2013 van het Verenigd College van de GGC tot bepaling van de regels betreffende de financiële tegemoetkoming van de GGC in de bouw, de uitbreiding, de verbouwing, de uitrusting en de apparatuur van ziekenhuizen en psychiatrische verzorgingstehuizen.

V) COMMUNAUTE GERMANOPHONE

En ce qui concerne la **Communauté germanophone**, les règles d'attribution de subsides aux hôpitaux sont largement définies par la législation fédérale en la matière. Les procédures sont réglées par le décret du 18 mars 2002 relatif à l'infrastructure. Ce dernier a été précisé par plusieurs arrêtés d'exécution est d'application pour la Communauté germanophone.

- Wat is de gebruikelijke periode waarvoor de DAEB wordt toegewezen?

I) FEDERALE OVERHEID

Wat de 'programmatiebeslissing' betreft, is er geen sprake van een termijn. De programmatie wordt bepaald in functie van de behoeften van de bevolking en aldus hangt het van deze behoeften af of iets in een programmatie past.

De erkenning wordt toegekend door de bevoegde regionale overheid die ook de termijn bepaalt waarvoor de erkenning wordt gegeven:

- **Vlaamse Gemeenschap:** onbepaalde duur
- **Waals Gewest:** un agrément provisoire est octroyé pour une durée de 6 mois, avec une possibilité de renouveler cet agrément provisoire pour un terme identique. A la fin de la période d'agrément provisoire, l'hôpital peut être agréé pour 5 ans. Cet agrément est prorogé tous les 5 ans.
- **GGC :** een "voorlopige erkenning" voor een periode van zes maanden die kan worden verlengd en/of een "erkenning" voor een periode van maximum zes jaar die kan worden verlengd.
- **Communauté germanophone :** Premier agrément provisoire pour 6 mois + prorogation de l'agrément provisoire + agrément définitif (souvent pour 5 ans) + prorogation de l'agrément définitif.

De financiering gebeurt via de toekenning van het budget van financiële middelen aan elk ziekenhuis, dat telkens loopt vanaf 1 juli tot en met 30 juni van het volgende jaar.

In het kader van de ziekenhuisfinanciering worden er dus geen mandaten aan ziekenhuizen toegekend voor een periode langer dan 10 jaar. Dit is ook wettelijk vastgelegd in de ziekenhuiswet.⁴

II) SPECIFIEK VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De gebruikstoelage wordt gedurende twintig opeenvolgende jaren toegekend (artikel 12 van het BVR van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringssubsidies, verstrekt door het VIPA). Een aantal voorzieningen kozen in 2015 ook voor de eenmalige uitbetaling van het kapitaalsaldo (BVR van 11 september 2015 tot regeling van de eenmalige uitbetaling van de alternatieve investeringssubsidies, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden).

In beide gevallen bestaat er de verplichting om het gebouw voor minimaal 25 jaar te betrekken (artikel 87 van het BVR van 18 maart 2011).

De lange termijn van de subsidiëring kan gerechtvaardigd worden door de bijzondere investeringen die gevraagd worden van de ziekenhuizen die over een langere periode dan 10 jaar moeten worden afgeschreven.

⁴ Art. 105, § 1, tweede lid, onder a), ziekenhuiswet

III) REGION WALLONNE

- Un agrément provisoire d'une durée de six mois est octroyé à l'hôpital qui introduit une demande d'agrément recevable ;
- Cet agrément provisoire peut être renouvelé pour un terme identique ;
- Au cours de la période de validité de l'agrément provisoire, une inspection est menée afin de vérifier que l'hôpital répond aux normes d'agrément en vigueur ;
- Suite à cette inspection, le Ministre peut accorder à l'hôpital un agrément d'une durée maximale de 5 ans ;
- A l'échéance des cinq ans, un questionnaire est adressé à l'hôpital en vue de la prorogation de son agrément.
- Des inspections peuvent être réalisées ponctuellement dans les hôpitaux agréés afin de s'assurer que les normes d'agrément sont respectées.

IV) GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

De diensten van het Verenigd College van de GGC onderzoeken de erkenning en vergewissen zich ervan dat het ziekenhuis of de ziekenhuisdienst kan werken in omstandigheden verenigbaar met de normen waaraan moet worden voldaan.

Wanneer op het einde van de procedure wordt vastgesteld dat de (erkennings)normen al dan niet worden nageleefd en dat de programmering al dan niet wordt gerespecteerd, krijgt de instelling:

- ofwel, een "voorlopige erkenning", voor een periode van zes maanden die kan worden verlengd;
- ofwel, een "erkenning" voor een periode van maximum zes jaar die kan worden verlengd;
- ofwel, een "weigering van erkenning"

Indien, in de loop van de voorlopige erkenning of erkenning, wordt vastgesteld dat de (erkennings)normen niet meer worden nageleefd, dan kan een procedure tot "intrekking van erkenning" opgestart worden.

V) COMMUNAUTE GERMANOPHONE

En Communauté germanophone, c'est la loi coordonnée le 10 juillet 2008 qui est à la base des procédures. La Communauté germanophone dispose d'un arrêté de mise en application de ces dispositions fédérales via l'arrêté du 19 avril 1995 relatif à la procédure d'agrément et de fermeture des hôpitaux et des services hospitaliers. Cet arrêté prévoit un agrément provisoire d'une durée de 6 mois prolongeable d'une

nouvelle période d'une durée de six mois. La durée d'agrément définitif est actuellement de cinq ans.

- Worden uitsluitende of bijzondere rechten toegekend aan ziekenhuizen?

I) FEDERALE OVERHEID

Artikel 81 van de ziekenhuiswet voorziet de mogelijkheid om bepaalde medische handelingen te omschrijven die verplicht de omkadering van een ziekenhuis vereisen.⁵ Deze bepaling is tot nog toe nooit uitgevoerd. Aldus zijn er geen medische handelingen bepaald die uitsluitend door een ziekenhuis in de zin van de ziekenhuiswet mogen uitgevoerd worden.

Daarnaast moet ook nog de zogenaamde lijst van zware medische apparatuur vermeld worden.⁶ Deze lijst bevat toestellen of uitrustingen voor onderzoek en behandeling die duur zijn hetzij door hun aankoopprijs, hetzij door de bediening ervan door hoog gespecialiseerd personeel.⁷ Apparaten die op deze lijst voorkomen kunnen opgesteld noch uitgebaat worden dan na de voorafgaande toestemming van de bevoegde regionale overheid. Deze voorwaarde is ook van toepassing op apparaten die buiten een ziekenhuisomgeving opgesteld worden en op apparaten waarbij niet tussengekomen wordt in de investeringskosten.

Deze beperking wordt gemotiveerd vanuit de doelstelling om de kwaliteit van de zorg te bewaken, de stralingsbelasting van de bevolking onder controle te houden, expertise te centraliseren en het financieel evenwicht van het gezondheidszorgsysteem te handhaven.

De lijst van zware medische apparatuur bevat volgende toestellen of uitrustingen:

- de computer tomograaf (CT);
- de computer tomograaf met emissie van enkelvoudige fotonen in combinatie met computer tomograaf (SPECT-CT);
- de positron emissie tomograaf (PET);
- de positron emissie tomograaf in combinatie met computer tomograaf (PET-CT);
- de positron emissie tomograaf in combinatie met magnetisch resonantie tomograaf (PET – NMR);
- de magnetische resonantie tomograaf (NMR), inclusief de 'extremity only' magnetische resonantie tomograaf;
- radiotherapietoestellen met emissie van fotonen, protonen, elektronen of hadronen met inbegrip van therapie met carbonionen.

⁵ Het artikel laat echter ook toe om medische handelingen te bepalen die buiten het kader van een ziekenhuis dienen te gebeuren.

⁶ Art. 52 ziekenhuiswet

⁷ Art. 51 ziekenhuiswet

Voor wat betreft de PET-scanner en de NMR bestaan er bovendien programmatiecriteria. Dit brengt met zich mee dat de federale overheid het maximaal aantal toestellen dat opgesteld en uitgebaat mag worden, heeft vastgelegd. Het zijn echter de bevoegde regionale overheden die beslissen welke ziekenhuizen een erkenning ontvangen om een dienst met een PET- of NMR-scanner uit te baten. Daarenboven komen enkel ziekenhuizen in aanmerking om een dergelijke dienst uit te baten.

II) REGION WALLONNE

Droits exclusifs.

- Wat is het compensatiemechanisme voor de betrokken diensten?

I) FEDERALE OVERHEID

Zoals reeds eerder gesteld bepaalt artikel 95 van de ziekenhuiswet dat het budget van financiële middelen voor elk ziekenhuis apart wordt vastgesteld door de minister van Volksgezondheid binnen een globaal budget voor het hele land. En d'autres termes, un budget est dégagé annuellement pour les hôpitaux belges dans le budget national. Ce montant est ensuite réparti entre les hôpitaux selon les conditions et modalités de calcul prévues par la loi sur les hôpitaux et ses arrêtés d'exécution. Le montant alloué dépendra notamment de la taille et du niveau d'activité de l'hôpital, des éventuelles missions particulières confiées à l'hôpital (p. ex. hôpitaux universitaires chargés d'une mission d'enseignement et de recherche), du nombre de services agréés dans l'hôpital, ...

La base de la répartition est définie à l'article 105 de la loi sur les hôpitaux. Cet article précise que les conditions et les modalités de calcul de la compensation doivent être fixées par arrêté royal. Les points suivants doivent notamment être déterminés dans l'arrêté royal:

"(...)

- a) la période d'octroi du budget lequel ne peut durer plus de 10 ans, hormis pour les composantes du budget des moyens financiers qui couvrent des coûts d'investissement nécessitant, conformément aux principes comptables généralement admis, un amortissement sur une plus longue période;*
- b) la scission du budget en une partie fixe et une partie variable;*
- c) les critères et les modalités de calcul, en ce compris la fixation des activités justifiées et les modalités d'indexation;*
- d) en ce qui concerne la partie variable, l'indemnisation des activités par rapport à un nombre de référence qui sont réalisées en plus ou qui ne sont pas réalisées;*
- e) la fixation du nombre de référence visé au point d), concernant les paramètres d'activités pris en considération;*
- f) les conditions et les modalités de révision de certains éléments;*

g) le décompte sur la base des années antérieures. tel que visé à l'article 116 de la loi relative aux hôpitaux (...)"⁸

Le détail de ces modalités est repris dans l'arrêté royal du 25 avril 2002 relatif à la fixation du budget des moyens financiers des hôpitaux.

Les paramètres de calcul et modalités du budget des moyens financiers sont destinés à couvrir, conformément à l'article 100 de la loi relative aux hôpitaux⁹, les frais résultant de l'hospitalisation, et conformément à l'article 101 de la loi relative aux hôpitaux les frais afférents à des services suite à des catastrophes ou des calamités (et conformément à l'article 102 de la loi relative aux hôpitaux à ne pas couvrir une série de frais précisés de manière légale). La loi susmentionnée précise en son article 95, que le budget des moyens financiers couvre ce qui concerne le financement des coûts d'exploitation. De plus, ces coûts, en vertu de la mission d'intérêt général confiée par la loi, tiennent, comme le précise cet article 95, "uniquement compte des soins hospitaliers".

En synthèse, tous les hôpitaux sont financés sur la base de règles identiques. Le financement ne concerne que la partie "hospitalisation".

Het compensatiemechanisme bestaat uit het toekennen van een financiële tussenkomst (het BFM) in de ziekenhuiskosten die a priori berekend wordt op basis van de op dat moment laatst gekende gegevens (boekhoudkundige en financiële gegevens van de voorbije jaren, gegevens met betrekking tot de berekening van de verantwoorde activiteit). Later wordt de compensatie herzien op basis van de reële cijfers, maar daar wordt in het volgende onderdeel dieper op ingaan.

La compensation est forfaitaire et ne concerne que l'hospitalisation, y compris l'hospitalisation de jour chirurgicale, pour:

- les frais d'investissement (immeuble, matériel médical et non médical) et frais financiers y afférents
[A1 et A2]
- les frais d'investissement et de fonctionnement du matériel médical lourd (articles 37, 38 et 39 de la loi)
[A3 et B3]
- les frais de fonctionnement des services hospitaliers et services "communs" et couvertures des coûts des obligations légales y afférentes
[B1, B4, B6, B9]

⁸ Art. 105 loi sur les hôpitaux.

⁹ L'art. 100 de la loi relative aux hôpitaux précise ce qui suit: "Sans préjudice de l'article 97, le budget des moyens financiers couvre de manière forfaitaire les frais résultant du séjour en chambre commune et de la dispensation des soins aux patients de l'hôpital, en ce compris les patients en hospitalisation de jour telle que définie par le Roi."

- les frais de personnel infirmier et soignant
[B2]
- les frais de fonctionnement de l'officine hospitalière
[B5]

La "compensation" donnée par l'État est donc une intervention publique dans ces différents postes, directement liés à l'exercice des missions confiées.

II) SPECIFIEK VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Het basisbedrag van de subsidies voor de investeringen die door VIPA worden gedekt, wordt bepaald aan de hand van een forfaitair bedrag per m² van de subsidiabele oppervlakte, dat overeenkomt met maximaal 60% van de werkelijke kost (uitzondering : prioritaire investeringen voor 10%). Dit bedrag wordt uitbetaald bij wijze van 20 jaarlijkse gebruikstoelagen die ook de kost van de voorfinanciering dekken.

Voor het aanvullend deel (40% of 90% bij prioritaire investeringen) dat niet door VIPA gesubsidieerd wordt en voor bepaalde soorten investeringen die louter door de federale overheid gesubsidieerd worden aan 100% (groot onderhoud, niet-prioritaire herconditioneringswerken, investeringen duurzame ontwikkeling...) kan de aanvrager zich beroepen op het Budget Financiële Middelen.

Het bedrag van de waarborg is ook beperkt tot $(10/6) \times$ basisbedrag van de VIPA-subsidies $\times 75\%$. De waarborg zorgt voor een lagere financieringskost, zonder dat VIPA expliciet in de financieringskost tussenbeide komt (in dat opzicht kan de waarborg evenmin een overcompensatie van de financieringskost inhouden).

III) REGION WALLONNE

Subvention pour investissement + le gouvernement wallon peut octroyer sa garantie aux emprunts contractés pour le financement de ces opérations.

IV) GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

De subsidie voor de investeringen wordt bepaald aan de hand van een forfaitair bedrag per m² van de subsidieerbare oppervlakte, dat overeenkomt met maximaal 60% van de werkelijke kost (uitzondering : prioritaire investeringen voor 10%).

Deze subsidie wordt meestal uitgegaan van een vastleggingsritme verspreid over 3 jaar, zijnde: 40% - 40% - 20%. Voor de ordonnanceringswerken wordt meestal uitgegaan van een vereffeningsritme verspreid over 5 jaar, zijnde: 10% - 45% - 25% - 10% - 10%.

Voor het deel (40% of 90% bij prioritaire investeringen) dat niet door GGC ten laste wordt genomen, wordt gedragen door de federale overheid. Bepaalde investeringen worden echter volledig door de federale overheid gesubsidieerd worden aan 100%.

Ge GGC kan een waarborg verlenen ten belope van het saldo van het betoelaagbaar bedrag dat niet door de subsidie wordt gedekt.

Alle instellingen worden op basis van de zelfde regels gefinancierd.

- Regelen om overcompensatie te vermijden en terug te betalen

I) FEDERALE OVERHEID

Comme précisé plus haut, le calcul des budgets est réalisé sur la base des données déjà connues. Il s'agit ici des données comptables des hôpitaux concernés qui ont été collectées au cours des années précédentes. Grâce à ces données, on peut déjà se faire une bonne idée du montant auquel aura droit l'hôpital.

Ensuite, l'intervention publique dans le budget des moyens financiers est liquidée sous forme de "douzièmes", c'est-à-dire que chaque hôpital reçoit chaque mois, et ce à partir du 1er juillet de chaque année jusqu'au 30 juin de l'année suivante, un montant par mois qui correspond à l'intervention publique dans son budget individuel réparti sur 12 mois. Après avoir révisé les montants alloués à l'aide des données comptables collectées a posteriori, l'éventuel trop-perçu est imputé sur le budget de l'hôpital en question.

Le contrôle des hôpitaux qui reçoivent une compensation du budget des moyens financiers est effectué à différents niveaux. La loi prévoit tout d'abord un contrôle externe obligatoire par le réviseur d'entreprise.¹⁰ Enfin, la loi sur les hôpitaux prévoit le contrôle par les inspecteurs désignés à cet effet, sans préjudice des attributions de police judiciaire, en cas de fraude ou délit.¹¹

Le contrôle effectué par les fonctionnaires se fait à deux niveaux. Ainsi, une inspection financière est organisée. D'une part, elle contrôle et valide un certain nombre de données avant l'octroi du subside et, d'autre part, elle contrôle les hôpitaux sur place afin de vérifier l'exactitude des données financières communiquées par la suite.

Par ailleurs, un contrôle des données médicales¹², qui servent en partie de base à la

¹⁰ Arttn. 86 à 91 loi sur les hôpitaux

¹¹ Art. 127 loi sur les hôpitaux

¹² Il s'agit ici du Résumé clinique minimum (RCM) enregistré par patient et par admission dans l'hôpital. De la sorte, l'autorité peut notamment vérifier combien d'admissions et d'interventions effectuées un hôpital par an.

détermination du niveau d'activité de l'hôpital, et donc également au calcul de la compensation, est aussi effectué.

Le BMF est fixé "a priori" sur la base des données connues. Lors de la prise de connaissance des données réelles de l'exercice concerné, certains éléments du budget sont revus pour tenir compte des données réelles.

L'article 92 de l'arrêté "financement" du 25 avril 2002 fixe de manière transparente les éléments qui sont soumis à révision.

La loi sur les hôpitaux prévoit également un mécanisme permettant la transparence financière au sein de l'hôpital, en vertu de l'article 93 de la loi sur les hôpitaux pour ce qui concerne le Conseil d'Entreprise, et de l'article 143 de la loi sur les hôpitaux pour ce qui concerne la transparence vis-à-vis du Conseil médical.

II) SPECIFIEK VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Er is geen sprake van overcompensatie van ziekenhuis(diensten). Er kan gesteld worden dat zelfs met de VIPA-subsidies erbij gerekend er nog steeds sprake is van ondercompensatie voor ziekenhuisdiensten.

De controles op de goede aanwending van verleende gebruikstoelagen gebeuren door de ambtenaren van het VIPA (bouwtechnisch adviseurs en financieel analisten) en door deze van het Agentschap Zorg en Gezondheid (artsen/paramedici die instaan voor de functionele advisering).

Tijdens het verloop van de bouwwerken van een door VIPA gesubsidieerde infrastructuur wordt er telkens, na de aanvraag tot uitbetaling van een gebruikstoelage, een controle ter plaatse (op de werf) georganiseerd. Het verslag en de conclusies van deze controles vormen de basis voor de uiteindelijke berekening van het bedrag van de gebruikstoelage. Immers kan het eerder berekend en vooropgestelde bedrag van de te ontvangen jaarlijkse gebruikstoelage nog wijzigen in gevolge inbreuken of tekorten die zich voordoen tijdens deze controles.

Het VIPA-sectorbesluit voorziet dat er in principe in een periode van 20 jaar na de ingebruikname van een gesubsidieerd project er geen investeringssubsidies kunnen worden verkregen voor eenzelfde project.

In de VIPA-regelgeving worden minimumperiodes opgelegd gedurende dewelke het ziekenhuis over een zakelijk recht of genotsrecht op het gesubsidieerde project dient te beschikken. Gedurende die minimumperiode dient voor elke vervreemding, bezwaring met zakelijk recht of genotsrecht of bestemmingswijziging toestemming bekomen te worden van hetzij VIPA of de minister (artikel 87, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringssubsidies, verstrekt door het VIPA). De minimumperiode voor werken bedraagt 25 jaar (artikel 12, §1, derde lid van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden).

In geval van overtreding van de VIPA-normen en voorwaarden, de regelgeving inzake overheidsopdrachten of de gebruiksnormen, worden de verleende VIPA-subsidies integraal teruggevorderd (artikel 88 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2011 tot regeling van de alternatieve investeringsubsidies, verstrekt door het VIPA) zoals bepaald overeenkomstig artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van gemeenschappen en gewesten.

III) REGION WALLONNE

Pour les marchés de travaux, la subvention est mise à disposition par tranches :

- une première tranche de 30% du montant de la subvention dès qu'il a été passé commande des travaux et que ces derniers ont effectivement été entamés, ce qu'atteste le premier état d'avancement accompagné de la facture correspondante ;
- la seconde de 30% est mise à disposition dès que le total des états d'avancements et factures présentés atteint le total de la première tranche ;
- la troisième tranche de 30% est mise à disposition dès que le total des états d'avancements et factures présentés atteint le total des 2 premières tranches ;
- le solde de la subvention est mise à la disposition du demandeur à l'approbation du compte final.

Pour les marchés d'équipement et mobilier, la subvention est payée sur présentation des factures. Référence légale : Arrêté du Gouvernement wallon du 15 mai 2008 fixant la procédure d'octroi des subventions destinées aux infrastructures et équipements des hôpitaux. En exécution de la Loi sur les hôpitaux, coordonnée le 10 juillet 2008.

IV) GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

De bevoegde diensten van de GGC oefenen ter plaatse of op basis van verantwoordingstukken toezicht uit op de correcte naleving van de fysische, bouwtechnische en kwalitatieve normen, alsook op het gebruik van de gebouwen.

De bestemming en het gebruik van het goed dat het voorwerp heeft uitgemaakt van een tegemoetkoming mag niet veranderen gedurende een periode die minstens gelijk is aan de duur van de boekhoudkundige afschrijving van de investering, behoudens indien het goed of de met het nog af te schrijven saldo overstemmende opbrengst van zijn verkoop bestemd blijven voor

de ziekenhuisexploitatie of voor een activiteit van openbaar nut, mits uitdrukkelijke voorafgaande toestemming. Bij overtreding zullen de toegekende tegemoetkomingen naar rato worden teruggevorderd.

Bovendien worden de toegekende tegemoetkomingen teruggevorderd wanneer het project niet is uitgevoerd of niet wordt uitgebraut binnen een redelijke uitvoeringstermijn.

V) COMMUNAUTE GERMANOPHONE

Les procédures d'attribution de subsides sont réglées par le décret du 18 mars 2002 relatif à l'infrastructure. Ce dernier a été précisé par plusieurs arrêtés d'exécution est d'application pour la Communauté germanophone. Pour les marchés d'équipement et mobilier, la subvention est payée sur présentation des factures. Pour les marchés de travaux, une trache de maximum 90% du subside peut être octroyé sur présentation des états d'avancement et factures. Le solde étant versé à la réception des travaux.

- Totaalbedrag van de toegekende steun per kalenderjaar

I) FEDERALE OVERHEID

Toegekend budget van financiële middelen voor de kalenderjaren :

2014 : 7.926.659.227,46 €

2015 : 8.195.398.929,34 €

II) SPECIFIEK VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

2014: 94.843.481,00 €

2015: 337.096.776,55 €

III) REGION WALLONNE

Crédits engagements

Pour l'année 2014 :

=> Hôpitaux privés (ASBL) : 4.375,00€ (1 bénéficiaires) ;

=> Hôpital psychiatriques : 1.248.000,00€ (1 bénéficiaire) ;

=> Hôpitaux publics : 202.500,00€ (2 bénéficiaires).

Emprunts CRAC pour l'année 2014 :

=> Hôpitaux publics : 2.752.775,00€ (6 bénéficiaires) ;

=> Hôpitaux privés : 2.998.700,00€ (7 bénéficiaires);

Pour l'année 2015:

=> Hôpitaux privés (ASBL) : 511.825,00 (3 bénéficiaires) ;

=> Hôpital psychiatriques : 0€ (0 bénéficiaires) ;

=> Hôpitaux publics : 0€ (0 bénéficiaires).

Emprunts CRAC pour l'année 2015 :

=> Hôpitaux publics : 11.017.550,00€ (11 bénéficiaires) ;

=> Hôpitaux privés : 15.083.575,00€ (13 bénéficiaires);

IV) GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

2014:

Kredieten voor de gezondheidsinstellingen in de sector van de persoonsgebonden materies:
15.237.000 EUR

Investerings in ziekenhuizen – prefinanciering: 0 EUR

2015:

Kredieten voor de gezondheidsinstellingen in de sector van de persoonsgebonden materies:
14.697.000 EUR

Investerings in ziekenhuizen – prefinanciering: 6.353.000 EUR

V) COMMUNAUTÉ GERMANOPHONE

2014: 295.901,32 €

2015: 608.252,31 €

(Seulement équipement)

- Overige kwantitatieve gegevens

I) FEDERALE OVERHEID

	2013	2014	2015
Nombre d'hôpitaux par agrément		182	178
Nombre de lits agréés		69.280	69.104
Budget total octroyé		8.052.587.152	8.244.695.787
Budget moyen au 1/7		44.244.984	46.318.516
Total compte 700	7.602.130.990		
Moyenne du compte 700	39.801.733		

Compte 700 = chiffre d'affaires

Bronnen:

<http://www.health.belgium.be/nl/gezondheid/organisatie-van-de-gezondheidszorg/ziekenhuizen/cijfers-en-rapporten>

II) SPECIFIEK VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Bronnen: jaarverslagen VIPA, 2009-2015

(<http://www4wvg.vlaanderen.be/wvg/vipa/paginas/Jaarverslagen.aspx>).

III) REGION WALLONNE

Plus ou moins 40 hôpitaux généraux et 20 hôpitaux psychiatriques sont agréés en Région wallonne.

En outre, il y a 15219 lits agréés dans les hôpitaux généraux et 4015 lits dans les hôpitaux psychiatriques.

IV) GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

14 ziekenhuizen, verdeeld over 29 sites.

Totaal aantal bedden per 1/1/2015 (*):

- algemeen + psychiatrie: 8.756 bedden
- PVT: 257 bedden

(*) Bron: Administratie GGC

V) COMMUNAUTE GERMANOPHONE

Deux hôpitaux sont agréés en Communauté germanophone

Taux d'intervention :

La totalité des investissements d'infrastructure subsidiés répondant aux critères de priorité, les subsides octroyés y-afférents sont calculés sur base de 10 % du coût des travaux TVA et frais généraux compris. Les subsides octroyés pour l'équipement sont calculés sur base d'un pourcentage de 60% du coût des investissements, TVA comprise.

En 2014 et 2015 aucun projet d'infrastructure n' a été subsidié, seulement des subsides pour l'équipement ont été octroyés.

- **MOEILIKHEDEN BIJ DE TOEPASSING VAN HET DAEB-BESLUIT OF DE DAEB-KADERREGELING**
- **KLACHTEN VAN DERDEN**

De enige klacht die verband houdt met staatssteun binnen de ziekenhuissector, is de klacht met dossiernummer SA.19864 in verband met steunmaatregel NN54/2009. Dit dossier wordt momenteel onderzocht door de diensten van de Europese Commissie en betreft een klacht over steun die de openbare ziekenhuizen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben ontvangen. Deze klacht houdt echter geen verband met de DAEB zoals beschreven in de ziekenhuiswet, maar met een specifieke DAEB in het kader van de OCMW-wetgeving. De klacht heeft dan ook slechts onrechtstreeks te maken met het budget van financiële middelen van de Belgische ziekenhuizen, wat het onderwerp is van dit deel van het rapport.

- **DIVERSEN**